

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 461

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 iunie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
64.	— Ordonanță de urgență privind stocarea geologică a dioxidului de carbon	2–11	
66.	— Ordonanță de urgență privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora	12–26	
656.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.767/2004 privind modul de organizare și funcționare a serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat		
și Probleme Speciale și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.100.	— Ordin al ministrului sănătății privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 257/2011 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România		26–30
1.294.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru abrogarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 92/2002 privind aprobarea Normei de metrologie legală CEE „NML CEE-71/349” — Calibrarea rezervoarelor navelor fluviale și de coastă		31

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind stocarea geologică a dioxidului de carbon

Având în vedere obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea și implementarea corectă și integrală a acquis-ului comunitar, inclusiv Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului, denumită în continuare *Directiva CCS*,

ținând cont de propunerea Uniunii Europene de realizare, în vederea atingerii obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, a unui program demonstrativ pentru 12 proiecte demonstrative CCS care să conducă la dezvoltarea cunoștințelor tehnice privind întregul lanț al acestor tehnologii: captare, transport și stocare a dioxidului de carbon și reducerea costurilor tehnologice aferente, pentru care a prevăzut mai multe mecanisme financiare de susținere, printre care și fonduri prevăzute de noua Directivă nr. 29/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, prin care se prevede posibilitatea utilizării, până la data de 31 decembrie 2015, a veniturilor din vânzarea a maximum 300 de milioane de certificate din rezerva de nou-intrați,

având în vedere decizia Guvernului României de a elabora și de a promova un proiect demonstrativ CCS, proiect de interes național, precum și criteriile, măsurile și calendarul pentru finanțarea proiectelor demonstrative CCS, prin mecanismul *NER Pool — EUA 300*,

implementarea în sectorul energetic a proiectului demonstrativ CCS în România va duce la: menținerea în exploatare a centralelor termoelectrice cu funcționare pe lignit autohton, inclusiv a minelor de cărbune aferente; crearea de noi locuri de muncă; posibilitatea extinderii implementării tehnologiilor CCS la alți operatori generatori de emisii de gaze cu efect de seră; posibilitatea integrării României în infrastructura de transport CO₂ europeană; potențial de creștere a duratei de viață și a capacității de exploatare a rezervelor de țiței și gaze naturale prin injectarea CO₂ în zăcămintele epuizate.

Netranspunerea Directivei CCS ar însemna că România, ca stat membru al Uniunii Europene, nu ar putea promova documentația aplicației pentru un proiect demonstrativ CCS coroborat cu prevederile Deciziei 2010/670/UE a Comisiei din 3 noiembrie 2010 de stabilire a criteriilor și măsurilor pentru finanțarea proiectelor demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță din punct de vedere al mediului, precum și a proiectelor demonstrative de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Comunitate, stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, anexa IB „Cerințe privind proiectele”, partea I „Cerințe comune”, liniuța a treia: „toate autorizațiile naționale pertinente pentru proiect trebuie să existe deja și să fie în concordanță cu cerințele relevante în temeiul legislației Uniunii sau procedurile privind autorizațiile pertinente trebuie să fie în curs și suficient de avansate pentru a asigura faptul că începerea exploatarei comerciale poate avea loc până la 31 decembrie 2015 pentru prima rundă în baza adoptării respectivei decizii de atribuire până la 31 decembrie 2011”.

Nerespectarea condițiilor impuse documentațiilor aplicației proiectului demonstrativ CCS conduce la imposibilitatea atingerii țintelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și în mod special pentru centralele termoelectrice cu funcționare pe lignit autohton, exploatarea acestora necesitând achiziționarea de certificate de gaze cu efect de seră, fapt ce ar conduce la mărirea costurilor pe unitatea de energie, precum și la reducerea substanțială a sustenabilității funcționării acestora, implicit asupra securității sistemului energetic național.

Orice întârziere a îndeplinirii obligației României de transpunere a prevederilor Directivei CCS poate provoca prejudicii importante țării noastre, prin posibilitatea declanșării din partea Comisiei Europene a procedurii de infringement.

Luând în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie stabilirea cadrului juridic pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon, în condiții de siguranță din punctul de vedere al mediului, pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice.

Art. 2. — Scopul stocării geologice a dioxidului de carbon, în condiții de siguranță din punctul de vedere al mediului, este reținerea definitivă a dioxidului de carbon, în așa fel încât să se prevină și, atunci când acest lucru nu este posibil, să se elimine pe cât posibil efectele negative și orice riscuri pentru mediu și sănătatea umană.

Art. 3. — (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică stocării geologice a dioxidului de carbon pe teritoriul României, în zona

economică exclusivă a României în Marea Neagră și pe platoul continental al Mării Negre aferent României, potrivit prevederilor Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982 și ratificată de România prin Legea nr. 110/1996.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică stocării geologice a dioxidului de carbon într-o cantitate totală prevăzută de stocare mai mică de 100 kilotone și care are drept scop cercetarea, dezvoltarea sau testarea de noi produse și procese.

(3) Stocarea dioxidului de carbon într-un sit de stocare al cărui complex de stocare se extinde dincolo de zona prevăzută la alin. (1) este interzisă.

(4) Stocarea dioxidului de carbon în coloana de apă este interzisă.

(5) Pentru explorare, captare, stocarea geologică a dioxidului de carbon, inclusiv pentru situl de stocare, pentru transportul fluxului de dioxid de carbon și pentru închiderea sitului de stocare se emit acte de reglementare în conformitate cu prevederile legislației din domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor.

Art. 4. — Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *stocarea geologică a dioxidului de carbon* — injectarea însoțită de stocarea fluxurilor de dioxid de carbon în formațiuni geologice subterane;

b) *coloană de apă* — masa continuă de apă cuprinsă pe verticală între suprafața apei și sedimentele de pe suprafața inferioară a unui corp de apă;

c) *sit de stocare* — o zonă cu volum definit în cadrul unei formațiuni geologice utilizate pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon împreună cu instalațiile asociate de la suprafață și cele de injectare;

d) *formațiune geologică* — o subdiviziune litostratigrafică în cadrul căreia se pot găsi și cartografia straturi distincte de rocă;

e) *scurgere* — orice scăpare de dioxid de carbon din complexul de stocare;

f) *complex de stocare* — situl de stocare și cadrul geologic înconjurător care pot influența integritatea și securitatea stocării în ansamblu, respectiv, formațiuni de reținere secundare;

g) *unitate hidrolică* — un spațiu poros, conectat hidrolic, în care transmiterea presiunii poate fi măsurată prin mijloace tehnice și care este delimitat prin bariere ale curgerii, precum falii etanșate, domuri de sare, limite litologice sau prin efilarea ori aflorarea formațiunii;

h) *explorare* — evaluarea complexurilor de stocare potențiale în scopul stocării geologice a dioxidului de carbon prin intermediul unor activități de penetrare subterană, precum forarea, în vederea obținerii de informații geologice cu privire la straturile din complexul potențial de stocare, și, după caz, realizarea unor teste de injectare pentru a caracteriza situl de stocare;

i) *autorizație de explorare* — decizie scrisă și motivată emisă de autoritatea competentă potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin care se autorizează explorarea și se precizează condițiile în care aceasta se poate desfășura;

j) *operator* — orice persoană fizică sau juridică, privată ori publică, care operează sau deține controlul sitului de stocare ori căreia i s-a delegat, potrivit prevederilor legislației naționale, o putere economică de decizie în legătură cu funcționarea tehnică a sitului de stocare;

k) *autorizație de stocare* — decizie scrisă și motivată emisă de autoritatea competentă potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin care se autorizează stocarea geologică a dioxidului de carbon de către operator într-un sit de stocare și se precizează condițiile în care aceasta se poate desfășura;

l) *modificare substanțială* — orice modificare neprevăzută la emiterea autorizației de stocare ce ar putea avea efecte semnificative asupra mediului sau a sănătății umane;

m) *flux de dioxid de carbon* — debit de substanțe care rezultă din procesele de captare a dioxidului de carbon;

n) *deșeuri* — substanțele sau obiectele definite la lit. b) din anexa nr. 1A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

o) *pană de dioxid de carbon* — volumul din formațiunea geologică din jurul sondei de injecție în care se dispersează dioxidul de carbon;

p) *migrare* — deplasarea dioxidului de carbon în interiorul complexului de stocare;

q) *neregulă semnificativă* — orice neregulă intervenită în operațiunile de injectare sau de stocare ori în ceea ce privește starea complexului de stocare în sine, care implică riscul unei scurgeri sau risc pentru mediu ori pentru sănătatea umană;

r) *risc semnificativ* — combinația dintre probabilitatea producerii unei daune și gravitatea acesteia, care nu poate fi ignorată pentru situl de stocare în cauză, fără a pune sub semnul întrebării obiectivul prezentei ordonanțe de urgență;

s) *măsuri corective* — orice măsuri luate pentru corectarea unor nereguli semnificative sau pentru stoparea scurgerilor, în scopul prevenirii ori stopării emisiei dioxidului de carbon din complexul de stocare;

ș) *închiderea unui sit de stocare* — încetarea definitivă a injectării dioxidului de carbon în situl de stocare respectiv;

ț) *postînchidere* — perioada ulterioară închiderii unui sit de stocare, inclusiv perioada ulterioară transferului de responsabilitate către autoritatea competentă;

ș) *rețea de transport* — rețeaua de conducte, inclusiv stațiile auxiliare de ridicare a presiunii conexe, pentru transportarea dioxidului de carbon către situl de stocare.

CAPITOLUL II

Selectarea siturilor de stocare și autorizațiile de explorare

Art. 5. — (1) Agenția Națională pentru Resurse Minerale, denumită în continuare ANRM, stabilește zonele de pe teritoriul României în care pot fi selectate situri de stocare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, și le publică pe propriul site.

(2) ANRM este autoritatea responsabilă pentru evaluarea capacității de stocare disponibile în zonele prevăzute la alin. (1), inclusiv prin permiterea explorării în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Capacitatea unei formațiuni geologice de a fi utilizată ca sit de stocare se determină prin caracterizarea și evaluarea potențialelor complexuri de stocare și a zonei înconjurătoare a acestora, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 1.

(4) O formațiune geologică este selectată drept sit de stocare numai dacă, în condițiile de utilizare propuse, nu există riscuri semnificative de scurgere a dioxidului de carbon și nu există riscuri semnificative pentru mediu sau pentru sănătate.

Art. 6. — (1) Pentru a obține informațiile necesare selectării siturilor de stocare și a capacității de stocare disponibile potrivit prevederilor art. 5, ANRM stabilește dacă este necesară explorarea.

(2) Explorarea se realizează numai în baza autorizației de explorare emise de ANRM.

(3) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ANRM elaborează procedura pentru emiterea autorizației de explorare, care va fi aprobată prin decizie a președintelui ANRM și va fi avizată de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(4) Acolo unde este cazul, autorizația de explorare poate include prevederi referitoare la monitorizarea testelor de injectare.

(5) ANRM derulează procedura de emitere a autorizațiilor de explorare; procedura de emitere a autorizației de explorare asigură participarea tuturor operatorilor care dețin capacitățile necesare.

(6) Autorizațiile de explorare se emit sau se resping, în mod justificat, pe baza unor criterii obiective, disponibile publicului și nediscriminatorii.

(7) Durata de valabilitate a unei autorizații de explorare nu poate depăși perioada necesară realizării explorării pentru care a fost acordată autorizația de explorare.

(8) Valabilitatea autorizației de explorare se poate prelungi în situația în care explorarea realizată conform autorizației de

explorare nu este suficientă pentru realizarea completă a explorării în perioada de valabilitate prevăzută.

(9) Autorizațiile de explorare se acordă pentru un perimetru corespunzător unei zone de volum delimitat.

(10) Titularul unei autorizații de explorare deține dreptul exclusiv de a explora complexul de stocare potențial a dioxidului de carbon.

(11) Pe parcursul perioadei de valabilitate a autorizației de explorare nu sunt permise niciun fel de utilizări conflictuale ale complexului de stocare care pot afecta activitatea de explorare.

CAPITOLUL III

Autorizațiile de stocare

Art. 7. — (1) Autoritatea competentă pentru emiterea autorizației de stocare este ANRM.

(2) Este interzisă operarea unui sit de stocare în absența unei autorizații de stocare.

(3) Autorizația de stocare se emite în conformitate cu procedura specifică elaborată de ANRM.

(4) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ANRM elaborează procedura pentru emiterea autorizației de stocare, care va fi aprobată prin decizie a președintelui ANRM și va fi avizată de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(5) Pentru fiecare sit de stocare se emite o autorizație de stocare pentru un singur operator, nefiind permise niciun fel de utilizări conflictuale ale sitului care pot afecta activitatea de stocare.

(6) Procedura de emitere a autorizațiilor de stocare asigură participarea tuturor operatorilor care dețin capacitățile necesare.

(7) Autorizațiile de stocare se emit de către ANRM pe baza unor criterii obiective, publice și transparente.

(8) Fără a se aduce atingere cerințelor impuse de prezenta ordonanță de urgență, se acordă prioritate pentru emiterea unei autorizații de stocare pentru un anumit sit titularului autorizației de explorare pentru respectivul sit, cu condiția ca:

a) explorarea sitului în cauză să fie finalizată;

b) toate condițiile prevăzute în autorizația de explorare să fie îndeplinite;

c) solicitarea pentru autorizația de stocare să fie făcută în timpul perioadei de valabilitate a autorizației de explorare.

(9) Pe durata derulării procedurii de emitere a autorizațiilor de stocare nu sunt permise niciun fel de utilizări conflictuale ale complexului de stocare care pot afecta activitatea de stocare.

Art. 8. — Solicitățile de emitere a autorizațiilor de stocare adresate ANRM trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) denumirea și adresa potențialului operator;

b) dovada competenței tehnice a potențialului operator;

c) caracterizarea sitului de stocare și a complexului de stocare, precum și o evaluare a securității preconizate a stocării, potrivit art. 5 alin. (3) și (4);

d) cantitatea totală a dioxidului de carbon care urmează a fi injectată și stocată, sursele și metodele de transport avute în vedere, compoziția fluxurilor de dioxid de carbon, debitele și presiunile de injectare, precum și amplasarea instalațiilor de injectare;

e) descrierea măsurilor de prevenire a neregulilor semnificative;

f) o propunere de plan de monitorizare, potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) și (3);

g) o propunere de plan de măsuri corective, potrivit prevederilor art. 17 alin. (3);

h) o propunere a planului provizoriu propus pentru etapa de postînchidere, potrivit prevederilor art. 18 alin. (4)—(6);

i) actul de reglementare emis de autoritățile competente pentru protecția mediului în baza Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte

publice și private asupra mediului și dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în acesta;

j) avizul de gospodărire a apelor pentru lucrările care fac obiectul investiției;

k) dovada faptului că garanția financiară sau altă măsură echivalentă, astfel cum este prevăzută la art. 20, este valabilă și efectivă înainte de începerea injectării.

Art. 9. — (1) În urma analizării solicitării de emitere a autorizației de stocare prezentate potrivit prevederilor art. 8 și a oricăror altor informații relevante, ANRM emite autorizația de stocare numai dacă:

a) sunt îndeplinite toate cerințele relevante din prezenta ordonanță de urgență și din legislația privind protecția mediului în vigoare;

b) operatorul are o situație financiară solidă, este competent din punct de vedere tehnic și prezintă încredere în ceea ce privește operarea și controlul sitului și au fost asigurate formarea și perfecționarea profesională și tehnică a operatorului și a întregului personal;

c) în cazul în care există mai mult de un sit de stocare în aceeași unitate hidraulică, posibilele interacțiuni dintre presiunile acestora permit respectarea simultană de către ambele situri a cerințelor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) La emiterea autorizației de stocare, ANRM ia în considerare avizul Comisiei Europene privind proiectul de autorizație de stocare emis în urma derulării activității prevăzute la art. 11.

Art. 10. — Autorizația de stocare conține cel puțin următoarele informații:

a) denumirea și adresa operatorului;

b) localizarea și delimitarea exactă a sitului și a complexului de stocare, precum și informațiile privind unitatea hidraulică;

c) condițiile referitoare la operația de stocare, cantitatea totală a dioxidului de carbon autorizată pentru a fi stocată geologic, limitele de presiune ale rezervorului, precum și debitele și presiunile maxime de injectare;

d) condițiile privind compoziția fluxului de dioxid de carbon și criteriile de acceptare a dioxidului de carbon, potrivit prevederilor art. 13, și, dacă este necesar, condiții suplimentare pentru injectare și stocare în scopul prevenirii neregulilor semnificative;

e) planul de monitorizare aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, obligația de punere în aplicare a planului și condițiile pentru actualizarea acestuia, precum și obligațiile de raportare, potrivit prevederilor art. 14 și 15;

f) condițiile privind obligația de notificare a ANRM în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative, planul de măsuri corective aprobat și obligația de a pune în aplicare planul de măsuri corective în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative, potrivit prevederilor art. 17;

g) condițiile pentru închidere și planul provizoriu pentru etapa postînchidere aprobat, potrivit prevederilor art. 18;

h) orice prevederi referitoare la modificări aduse autorizației de stocare, la revizuirea, actualizarea și retragerea acesteia, potrivit prevederilor art. 12;

i) cerința de a constitui și de a menține garanția financiară sau orice altă măsură echivalentă, potrivit prevederilor art. 20.

Art. 11. — (1) ANRM pune la dispoziția Comisiei Europene, în termen de 30 de zile de la primire, cererile de emitere a autorizațiilor de stocare, precum și orice documente conexe care vor fi luate în considerare de către aceasta în luarea deciziei privind emiterea unei autorizații de stocare.

(2) ANRM informează Comisia Europeană cu privire la propunerile de autorizații de stocare și la orice alte materiale luate în considerare la luarea deciziei privind propunerea emiterii autorizației de stocare.

(3) ANRM notifică Comisiei Europene decizia finală privind emiterea autorizației de stocare, iar în cazul în care aceasta este diferită de avizul Comisiei Europene, prezintă motivele care au stat la baza acestei decizii.

Art. 12. — (1) Operatorul este obligat să informeze ANRM în legătură cu orice modificări planificate ale operării sitului de stocare, inclusiv în legătură cu modificările care îl privesc.

(2) ANRM actualizează autorizația de stocare sau condițiile din autorizație, după caz.

(3) Nicio modificare substanțială nu se pune în aplicare în absența unei autorizații de stocare noi sau actualizate emise potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. În astfel de cazuri se aplică prevederile pct. 13 lit. a) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 445/2009.

(4) ANRM revizuieste și, acolo unde este necesar, actualizează sau, în ultimă instanță, retrage autorizația de stocare:

a) în cazul în care i-a fost notificată sau i s-a adus la cunoștință existența unor scurgeri sau a unor nereguli semnificative, potrivit art. 17 alin. (1);

b) în cazul în care rapoartele înaintate potrivit art. 15 sau inspecțiile de mediu desfășurate potrivit art. 16 fac dovada nerespectării condițiilor din autorizația de stocare sau a existenței unor riscuri de scurgeri ori nereguli semnificative;

c) în cazul în care are cunoștință de orice altă situație de neîndeplinire de către operator a condițiilor prevăzute în autorizația de stocare;

d) în cazul în care se consideră necesar pe baza ultimelor descoperiri științifice și a progresului tehnologic; sau

e) fără a încălca prevederile cuprinse la lit. a)—d), la 5 ani de la eliberarea autorizației de stocare și, după aceea, la fiecare 10 ani.

(5) După retragerea unei autorizații de stocare potrivit alin. (4), ANRM emite o nouă autorizație de stocare sau închide situl de stocare, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (1) lit. c).

(6) Până la emiterea unei noi autorizații de stocare, ANRM își asumă temporar toate obligațiile juridice privind:

a) criteriile de acceptare, în situația în care ANRM decide să continue injectarea dioxidului de carbon;

b) monitorizarea și măsurile corective, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) restituirea certificatelor de emisie de gaze cu efect de seră în caz de scurgeri ale dioxidului de carbon, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare;

d) acțiunile preventive și de remediere, potrivit art. 10 alin. (1) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(7) ANRM recuperează de la fostul operator orice costuri generate de asumarea obligațiilor prevăzute la alin. (6), inclusiv utilizând garanția financiară prevăzută la art. 20. În cazul închiderii sitului de stocare potrivit art. 18 alin. (1) lit. c), se aplică prevederile art. 18 alin. (2).

CAPITOLUL IV

Obligațiile aferente operării, închiderii și postînchiderii

Art. 13. — (1) Un flux de dioxid de carbon conține preponderent dioxid de carbon. Adăugarea de deșeuri și de alte materii în scopul eliminării lor este interzisă.

(2) Un flux de dioxid de carbon poate conține substanțe asociate accidental la sursă sau din procesul de captare ori injectare și substanțe de urmărire, adăugate în scopul înlesnirii monitorizării și verificării migrației dioxidului de carbon.

Concentrațiile tuturor substanțelor accidentale și adăugate trebuie să fie inferioare nivelurilor care:

a) influențează în mod negativ integritatea sitului de stocare sau infrastructura respectivă de transport;

b) prezintă un risc semnificativ pentru mediu ori sănătatea umană; sau

c) încălcă cerințele legislației naționale în domeniu.

(3) ANRM se asigură că operatorul:

a) acceptă și injectează fluxuri de dioxid de carbon numai dacă s-au efectuat analiza compoziției fluxului, inclusiv a substanțelor corozive conținute, o evaluare a riscului și dacă din evaluarea riscului a rezultat că nivelurile de impurificare respectă condițiile prevăzute la alin. (1) și (2);

b) menține un registru conținând cantitățile și proprietățile fluxurilor de dioxid de carbon livrate și injectate, inclusiv compoziția respectivelor fluxuri.

Art. 14. — (1) În conformitate cu prevederile autorizației de stocare, operatorul are obligația să monitorizeze instalațiile de injectare, complexul de stocare, inclusiv, acolo unde este posibil, pana de dioxid de carbon și, după caz, mediul înconjurător, în scopul:

a) comparării în situl de stocare a comportamentului real al dioxidului de carbon și al apei de formație în situl de stocare față de cel rezultat în urma modelării;

b) detectării neregulilor semnificative;

c) detectării migrării dioxidului de carbon;

d) detectării scurgerii dioxidului de carbon;

e) detectării efectelor negative semnificative asupra mediului înconjurător, inclusiv în particular asupra apei potabile, asupra populației sau a utilizatorilor biosferei înconjurătoare;

f) evaluării eficacității oricăror măsuri corective adoptate potrivit art. 17;

g) actualizării evaluării siguranței și a integrității complexului de stocare pe termen scurt și lung, inclusiv evaluarea măsurii în care dioxidul de carbon stocat este reținut complet și permanent.

(2) Monitorizarea se realizează conform unui plan de monitorizare elaborat de către operator potrivit prevederilor din anexa nr. 2, care include criterii privind monitorizarea pusă în aplicare în conformitate cu ghidurile privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră sub schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră la nivelul Comunității, transmis ANPM și aprobat de aceasta, potrivit art. 8 lit. f) și, respectiv, art. 10 lit. e).

(3) Planul de monitorizare se actualizează potrivit prevederilor stabilite în anexa nr. 2 și cel puțin o dată la fiecare 5 ani pentru a ține cont de modificările din evaluarea riscului de scurgere, modificările din evaluarea riscurilor asupra mediului și a sănătății umane, noile cunoștințe științifice și evoluțiile celor mai bune tehnologii disponibile. Planurile actualizate sunt retransmise spre aprobare ANPM.

Art. 15. — (1) Operatorul este obligat să raporteze ANRM, cel puțin o dată pe an, următoarele:

a) toate rezultatele monitorizării desfășurate potrivit prevederilor art. 14, în perioada de raportare, inclusiv informații privind tehnologia de monitorizare utilizată;

b) cantitățile și proprietățile fluxurilor de dioxid de carbon livrate și injectate în perioada de raportare, inclusiv compoziția respectivelor fluxuri, înregistrate potrivit art. 13 alin. (3) lit. b);

c) dovada constituirii și menținerii garanției financiare potrivit art. 10 lit. i) și art. 20;

d) orice alte informații pe care ANRM le consideră relevante pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute în autorizația de stocare și pentru creșterea gradului de cunoaștere a comportamentului dioxidului de carbon în situl de stocare.

(2) Operatorul este obligat să raporteze ANPM informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

Art. 16. — (1) Garda Națională de Mediu, denumită în continuare *GNM*, asigură și organizează un sistem de inspecții planificate și neplanificate la toate complexurile de stocare cărora li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență pentru verificarea și promovarea respectării cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și pentru monitorizarea efectelor asupra mediului și asupra sănătății umane. Colaborarea autorităților implicate se va stabili printr-un protocol încheiat în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Inspecțiile trebuie să includă activități precum vizite la instalațiile de suprafață, inclusiv la instalațiile de injectare, evaluarea operațiilor de injectare și monitorizare derulate de către operator și verificarea tuturor înregistrărilor relevante ținute de către operator.

(3) Inspecțiile planificate se desfășoară cel puțin o dată pe an în perioada operării și în primii 3 ani după închidere și, ulterior, o dată la 5 ani până la transferul de responsabilitate către ANRM.

(4) În cadrul inspecțiilor se examinează instalațiile de injectare și instalațiile de monitorizare relevante, precum și toate efectele semnificative asupra mediului și asupra sănătății umane produse de complexul de stocare.

(5) Inspecțiile neplanificate se efectuează:

a) în cazul în care ANRM este notificată sau i se aduce la cunoștință existența unor scurgeri ori a unor nereguli semnificative, potrivit art. 17;

b) în cazul în care din rapoartele înaintate potrivit art. 15 se constată respectarea necorespunzătoare a condițiilor prevăzute în autorizație;

c) pentru a face cercetări în legătură cu plângeri grave referitoare la probleme de mediu sau sănătate umană;

d) în alte situații în care ANRM consideră necesar acest lucru.

(6) În urma fiecărei inspecții, GNM elaborează un raport privind rezultatele inspecției. Raportul evaluează respectarea cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și indică în ce măsură este necesar să se întreprindă sau nu acțiuni suplimentare.

(7) Raportul prevăzut la alin. (6) se transmite operatorului în cauză și este pus la dispoziția publicului de către ANRM, potrivit prevederilor legislației relevante în vigoare, în termen de 60 de zile de la inspecție.

Art. 17. — (1) Potrivit prevederilor autorizației de stocare, operatorul este obligat să notifice imediat ANRM și să ia măsurile corective necesare, inclusiv măsurile privind protecția sănătății umane, în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative.

(2) În cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative care implică riscul unei scurgeri, operatorul notifică, de asemenea, autoritățile cu competențe în implementarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Măsurile corective menționate la alin. (1) se întreprind, ca un minim de acțiuni necesare identificate, pe baza unui plan de măsuri corective înaintat ANRM și ANPM și aprobat de către acestea, potrivit art. 8 lit. g) și, respectiv, art. 10 lit. f).

(4) ANRM poate impune în orice moment operatorului să ia măsurile corective necesare, precum și măsuri privind protecția sănătății umane. Acestea pot fi măsuri suplimentare sau diferite față de cele prevăzute în planul de măsuri corective aprobat.

(5) În cazul în care operatorul nu ia măsurile corective necesare, acestea sunt întreprinse de către ANRM.

(6) ANRM poate, de asemenea, să întreprindă ea însăși oricând măsuri corective.

(7) ANRM recuperează de la operator costurile implicate de măsurile prevăzute la alin. (4)—(6), inclusiv prin utilizarea garanției financiare potrivit art. 20.

Art. 18. — (1) Un sit de stocare se închide:

a) în cazul în care s-au îndeplinit condițiile prevăzute în autorizație;

b) la cererea fundamentată a operatorului, după autorizarea din partea ANRM; sau

c) în cazul în care, ulterior retragerii unei autorizații de stocare potrivit art. 12 alin. (4), ANRM decide acest lucru.

(2) După închiderea unui sit de stocare potrivit alin. (1) lit. a) sau b) și până când responsabilitatea pentru situl de stocare este transferată la ANRM, potrivit art. 19 alin. (1), operatorul este responsabil pentru:

a) monitorizare, raportare și măsuri corective, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) toate obligațiile privind restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în caz de scurgeri de dioxid de carbon, care îi revin potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare; și

c) măsurile preventive și reparatorii, potrivit prevederilor art. 10—15, art. 16 alin. (2), art. 17—19 și art. 26—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Operatorul este responsabil, de asemenea, de închiderea ermetică a sitului de stocare și de evacuarea instalațiilor de injectare, în condiții de siguranță.

(4) Obligațiile operatorului menționate la alin. (2) și (3) se îndeplinesc conform unui plan pentru etapa postînchidere elaborat de către acesta pe baza celor mai bune practici și potrivit prevederilor enunțate în anexa nr. 2.

(5) Potrivit art. 8 lit. h) și art. 10 lit. g), la solicitarea autorizației de stocare, operatorul prezintă ANRM, în vederea aprobării, un plan provizoriu pentru etapa postînchidere.

(6) Înainte de închiderea unui sit de stocare potrivit alin. (1) lit. a) sau b), planul provizoriu pentru etapa de postînchidere:

a) se actualizează dacă este necesar, luându-se în considerare analize de risc, cele mai bune practici și îmbunătățiri tehnologice;

b) se înaintează spre aprobare ANRM; și

c) se aprobă de către ANRM drept plan definitiv pentru etapa postînchidere.

(7) După închiderea unui sit de stocare potrivit alin. (1) lit. c), ANRM este responsabilă pentru:

a) monitorizarea și măsurile corective, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) toate obligațiile privind restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în caz de scurgeri de dioxid de carbon, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) măsurile preventive și reparatorii, potrivit art. 10 alin. (1) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(8) ANRM îndeplinește cerințele aferente etapei postînchidere potrivit prezentei ordonanțe de urgență, pe baza planului provizoriu pentru etapa postînchidere prevăzut la alin. (4)—(6), plan care este actualizat dacă este necesar.

(9) ANRM recuperează de la operator costurile determinate de măsurile prevăzute la alin. (7) și (8), inclusiv prin utilizarea garanției financiare potrivit art. 20.

Art. 19. — (1) Atunci când un sit de stocare a fost închis potrivit art. 18 alin. (1) lit. a) sau b), toate obligațiile legale sunt transferate ANRM la inițiativa acesteia sau la cererea operatorului. Obligațiile legale privesc:

a) monitorizarea și măsurile corective potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în caz de scurgeri de dioxid de carbon, potrivit prevederilor

Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) măsurile preventive și reparatorii, potrivit art. 10 alin. (1) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligațiile legale prevăzute la alin. (1) sunt transferate ANRM, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) toate dovezile disponibile indică faptul că dioxidul de carbon stocat este reținut în mod complet și permanent;

b) s-a încheiat o perioadă minimă, stabilită de către ANRM; perioada minimă este de cel puțin 20 de ani, cu excepția cazului în care ANRM constată îndeplinirea condiției prevăzute la lit. a) înainte de sfârșitul perioadei respective;

c) obligațiile financiare menționate la art. 21 sunt îndeplinite;

d) situl a fost sigilat și instalațiile de injectare au fost evacuate potrivit prevederilor art. 18 alin. (3).

(3) Operatorul pregătește un raport care să dovedească îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2) lit. a), pe care îl înaintează ANRM pentru aprobarea transferului de responsabilitate. Acest raport demonstrează cel puțin următoarele:

a) conformitatea comportamentului actual al dioxidului de carbon injectat cu cel modelat;

b) absența oricărei scurgeri detectabile;

c) situl de stocare evoluează în direcția unei situații de stabilitate pe termen lung.

(4) Atunci când ANRM constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), aceasta elaborează o propunere de decizie de aprobare a transferului de responsabilitate.

(5) Propunerea de decizie specifică modul de determinare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2) lit. d), precum și a îndeplinirii oricărei cerințe actualizate privind sigilarea sitului de stocare și evacuarea instalațiilor de injectare.

(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), ANRM informează operatorul cu privire la obiecțiile sale.

(7) ANRM pune la dispoziția Comisiei Europene rapoartele prevăzute la alin. (3), în termen de 30 de zile de la primire, precum și alte materiale care trebuie luate în considerare la pregătirea propunerii de decizie privind aprobarea transferului de responsabilitate.

(8) ANRM informează Comisia Europeană cu privire la toate variantele de decizii de aprobare elaborate de către aceasta, potrivit alin. (4)—(6), inclusiv cu privire la orice alte materiale luate în considerare pentru a-și formula concluzia.

(9) ANRM adoptă decizia finală când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) lit. a)—d) și notifică respectiva decizie operatorului.

(10) ANRM informează Comisia Europeană în legătură cu decizia finală, iar în situația în care aceasta diferă de opinia Comisiei Europene, îi prezintă acesteia motivele care au stat la baza acestei decizii.

(11) După transferul de responsabilitate, inspecțiile planificate prevăzute la art. 16 alin. (3) și (4) încetează, iar monitorizarea poate fi redusă până la un nivel care asigură detectarea scurgerilor sau a neregulilor semnificative.

(12) În cazul detectării oricăror scurgeri sau nereguli semnificative, monitorizarea se intensifică după cum se impune, pentru a evalua amploarea problemei și eficacitatea unor măsurilor corective.

(13) În cazurile în care se constată nereguli datorate operatorului, incluzând cazurile de date incomplete, disimularea informațiilor relevante, neglijență, inducerea deliberată în eroare sau neaplicarea acțiunilor preventive, ANRM recuperează de la operatorul anterior costurile survenite în urma transferului de responsabilitate.

(14) Fără a aduce atingere prevederilor art. 21, după transferul de responsabilitate, costurile nu se recuperează.

(15) Dacă un sit de stocare a fost închis potrivit art. 18 alin. (1) lit. c), se consideră că transferul de responsabilitate are loc în cazul în care și atunci când toate dovezile disponibile indică faptul că dioxidul de carbon stocat este reținut complet și permanent și după sigilarea sitului și evacuarea instalațiilor de injectare.

Art. 20. — (1) ANRM se asigură că operatorul potențial prezintă, în cadrul solicitării autorizației de stocare, dovada faptului că acesta poate constitui resurse financiare adecvate, sub forma unei garanții financiare sau a oricăror alte măsuri echivalente.

(2) Garanția financiară sau măsurile echivalente se stabilesc în scopul garantării îndeplinirii tuturor obligațiilor care revin în temeiul autorizației de stocare emise potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv a cerințelor privind închiderea și etapa postînchidere, precum și a oricăror obligații care decurg din includerea siturilor de stocare sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Garanția financiară trebuie să fie valabilă și efectivă înainte de începerea injectării.

(4) Garanția financiară se actualizează în mod periodic pentru a lua în considerare modificările privind riscul evaluat de scurgeri și costurile estimate ale obligațiilor care revin potrivit autorizației de stocare emise în baza prezentei ordonanțe de urgență, precum și ale tuturor obligațiilor care revin prin includerea sitului de stocare sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Garanția financiară sau orice altă măsură echivalentă menționată la alin. (1)—(3) rămâne valabilă și efectivă:

a) după închiderea sitului de stocare, potrivit art. 18 alin. (1) lit. a) sau b), până la transferul de responsabilitate pentru situl de stocare către ANRM, potrivit art. 19 alin. (1)—(11);

b) după retragerea unei autorizații de stocare, potrivit art. 12 alin. (4).

(6) Garanția financiară sau orice altă măsură echivalentă menționată la alin. (1)—(3) rămâne valabilă și efectivă după retragerea unei autorizații de stocare potrivit art. 12 alin. (4) în următoarele situații:

a) până la emiterea unei noi autorizații de stocare;

b) atunci când situl a fost închis potrivit art. 18 alin. (1) lit. c), până la transferul de responsabilitate potrivit art. 19 alin. (15), cu condiția ca obligațiile financiare prevăzute la art. 21 să fie îndeplinite.

Art. 21. — (1) Operatorul este obligat să pună la dispoziția ANRM o contribuție financiară înainte ca transferul de responsabilitate potrivit art. 19 să fi avut loc, depusă într-un cont cu destinație specială.

(2) Contribuția operatorului ține seama de criteriile prevăzute în anexa nr. 1 și de elementele privind istoricul stocării de dioxid de carbon, relevante pentru a determina obligațiile aferente etapei posttransfer, și acoperă cel puțin costul anticipat al monitorizării pentru o perioadă de 30 de ani.

(3) Contribuția financiară constituită în contul cu destinație specială este folosită pentru a acoperi costurile suportate de ANRM după transferul de responsabilitate pentru a se asigura că dioxidul de carbon este stocat în mod complet și permanent în siturile geologice de stocare după transferul de responsabilitate.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (3), ANRM înființează o activitate finanțată integral din venituri proprii, în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Accesul terților

Art. 22. — (1) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, denumită în continuare ANRE, și ANRM iau măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorii potențiali pot obține accesul la rețelele de transport și, respectiv, la siturile de stocare ale dioxidului de carbon în scopul stocării geologice a dioxidului de carbon produs și captat potrivit prevederilor alin. (3)—(5).

(2) Transportul dioxidului de carbon se face pe baza unei licențe de transport al dioxidului de carbon, emisă de către ANRE, pentru o perioadă de timp determinată.

(3) Accesul menționat la alin. (1) este asigurat într-un mod transparent și nediscriminatoriu, conform cerințelor stabilite de ANRE și, respectiv, de ANRM. Obiectivele accesului echitabil și deschis țin seama de:

a) capacitatea de stocare care este sau poate fi pusă la dispoziție în mod rezonabil în cadrul zonelor determinate potrivit art. 5 și, respectiv, capacitatea de transport care este sau poate fi pusă la dispoziție în mod rezonabil;

b) angajamentele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, potrivit legislației în vigoare, prevăzută a se îndeplini prin captarea și stocarea geologică a dioxidului de carbon;

c) necesitatea de a refuza accesul atunci când există o incompatibilitate privind specificațiile tehnice care nu poate fi rezolvată într-un mod acceptabil;

d) necesitatea de a respecta nevoile rezonabile și justificate, dovedite în mod corespunzător, ale proprietarului ori operatorului sitului de stocare sau, după caz, ale rețelei de transport, precum și interesele tuturor celorlalți utilizatori ai sitului ori ai rețelei sau ai principalelor instalații de prelucrare ori manipulare aferente care pot fi afectate.

(4) În termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ANRE va elabora o procedură privind accesul transparent și nediscriminatoriu al operatorilor potențiali la rețelele de transport, aprobată prin decizie a președintelui ANRE.

(5) În termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ANRM va elabora o procedură privind accesul transparent și nediscriminatoriu al operatorilor potențiali la siturile de stocare ale dioxidului de carbon în scopul stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată prin decizie a președintelui ANRM.

(6) ANRM și ANRE sunt autoritățile responsabile pentru urmărirea aplicării de către operatorii siturilor de stocare și, respectiv, de către operatorii de transport a măsurilor prevăzute la alin. (3).

(7) Operatorii rețelelor de transport și operatorii siturilor de stocare pot refuza accesul pe motivul lipsei de capacitate. Refuzul trebuie să fie motivat și justificat în mod corespunzător.

(8) Atunci când operatorul sitului de stocare sau operatorul de transport refuză accesul pe baza lipsei de capacitate tehnică ori a lipsei posibilităților de racordare, acesta trebuie să realizeze orice îmbunătățiri necesare, în măsura în care acestea sunt realizabile din punct de vedere economic sau atunci când un client potențial este dispus să acopere costurile respective, cu condiția ca acest lucru să nu aibă un impact negativ asupra securității de mediu, a transportului și stocării geologice a dioxidului de carbon și cu modificarea corespunzătoare a actelor de reglementare din domeniul protecției mediului existente.

Art. 23. — (1) Litigiile se soluționează de instanța de contencios administrativ competentă, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în a cărei circumscripție teritorială se află rețeaua de transport și/sau situl de stocare.

(2) În cazul unor litigii transfrontaliere se aplică sistemul de soluționare a litigiilor din statul membru sub jurisdicția căruia se află rețeaua de transport sau situl de stocare la care s-a refuzat accesul. Atunci când, în litigiile transfrontaliere, rețeaua respectivă de transport sau situl respectiv de stocare se află sub jurisdicția mai multor state membre, acestea se consultă pentru a se asigura aplicarea prevederilor comunitare privind stocarea geologică a dioxidului de carbon în mod consecvent.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

Art. 24. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor obligații:

a) obligația persoanelor fizice și juridice de solicitare și obținere a actelor de reglementare emise în baza prezentei ordonanțe de urgență, în termenele stabilite de autoritățile competente;

b) obligația operatorului de a monitoriza instalațiile de injectare, complexul de stocare, inclusiv, acolo unde este posibil, pana de dioxid de carbon și, după caz, mediul înconjurător.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor obligații:

a) obligația operatorului de a funcționa cu respectarea prevederilor actelor de reglementare emise în baza prezentei ordonanțe de urgență;

b) obligația operatorului de a notifica autoritățile responsabile și de a lua măsurile corective necesare, inclusiv măsurile privind protecția sănătății umane, în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice, nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) și art. 15.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)—(3) se fac de către personalul împuternicit din cadrul GNM.

(5) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1)—(3), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1)—(3) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Modificări legislative

Art. 25. — Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Se poate autoriza injectarea de fluxuri de dioxid de carbon în scopul stocării în formațiuni geologice care, din motive naturale, sunt permanent improprie pentru alte scopuri, cu condiția prevenirii oricărui pericol prezent sau viitor de deteriorare a calității apei subterane, precum și cu condiția ca o astfel de injectare să se efectueze potrivit prevederilor legislației specifice privind stocarea geologică a dioxidului de carbon sau să fie exclusă din domeniul de aplicare a respectivei legislații.”

2. La articolul 20, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Autorizarea activităților prevăzute la alin. (2)—(6¹) se face doar dacă nu se compromite atingerea obiectivelor de mediu ale corpului de apă subterană respectiv.”

Art. 26. — La anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 13, cu următorul cuprins:

„13. Operarea siturilor de stocare fără a aduce atingere prevederilor legislației din domeniul stocării geologice a dioxidului de carbon”.

Art. 27. — La articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 22 iunie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxid de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic în conformitate cu dispozițiile Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului sau excluși din domeniul de aplicare a respectivei directive potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din aceasta.”

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 28. — ANRM, ANRE și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritățile competente privind protecția mediului din subordine colaborează pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 29. — (1) ANRM înființează și menține:

a) un registru al autorizațiilor de stocare acordate; și
b) un registru permanent conținând toate siturile de stocare închise și complexurile de stocare înconjurătoare, inclusiv hărți și secțiuni ale extinderii spațiale ale acestora și informații disponibile pertinente pentru a evalua dacă dioxidul de carbon stocat este reținut în mod complet și permanent.

(2) Informații cuprinse în registrele menționate la alin. (1) sunt puse la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului, în vederea raportării către Comisia Europeană, potrivit prevederilor art. 31 alin (1).

(3) Autoritățile cu responsabilități în derularea procedurilor relevante de dezvoltare sau în reglementarea activităților care pot afecta ori care ar putea fi afectate de stocarea geologică a

dioxidului de carbon în siturile de stocare înregistrate țin seama de informațiile cuprinse în registrele menționate la alin. (1).

Art. 30. — ANRM și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pun la dispoziția publicului informațiile de mediu privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare.

Art. 31. — (1) La fiecare 3 ani, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului înaintează Comisiei Europene un raport privind punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv registrul prevăzut la art. 29.

(2) Primul raport este întocmit de ANRM și ANPM pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale întocmite de Comisia Europeană, potrivit procedurii menționate la art. 6 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu, și transmis/transmisă statelor membre cu cel puțin 6 luni înainte de termenul de depunere a raportului.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene raportul prevăzut la alin. (2) până la data de 30 iunie 2011.

Art. 32. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, în cadrul ANRM se înființează o structură de specialitate fără personalitate juridică, cu încadrarea în bugetul aprobat ANRM.

Art. 33. — (1) Pentru dezvoltarea tehnologiilor privind captarea, transportul și stocarea dioxidului de carbon pot fi stabilite scheme de sprijin aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu respectarea legislației naționale și comunitare în domeniul ajutorului de stat.

(2) Lucrările aferente activităților de captare, transport și stocare a dioxidului de carbon sunt considerate lucrări de interes național.

Art. 34. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 35. — Dispozițiile cap. VI intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 140 din 5 iunie 2009.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Borbély Károly,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Laurențiu Sebastian Lăzăroiu

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

CRITERII

pentru caracterizarea și evaluarea potențialelor complexuri de stocare și zona înconjurătoare menționate la art. 5 alin. (3) din ordonanța de urgență

Caracterizarea și evaluarea potențialelor complexuri de stocare menționate la art. 5 alin. (3) din ordonanța de urgență se desfășoară în 3 etape, în conformitate cu cele mai bune practici disponibile la momentul evaluării și cu următoarele criterii. Derogările de la una sau mai multe dintre aceste criterii pot fi permise de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu condiția ca operatorul să fi demonstrat că nu este afectată capacitatea de caracterizare și evaluare în vederea efectuării determinărilor potrivit prevederilor art. 5 din ordonanța de urgență.

Etapa 1: Colectarea datelor

Se acumulează suficiente date pentru a construi un model structural tridimensional, 3 D, volumetric și static pentru situl de stocare și pentru complexul de stocare, inclusiv roca protectoare din acoperiș, și pentru zonele înconjurătoare incluzând zonele care comunică din punct de vedere hidraulic. Aceste date se referă cel puțin la următoarele caracteristici intrinseci ale complexului de stocare:

- a) geologia și geofizica;
- b) hidrogeologia, în special existența apei subterane destinate consumului;
- c) ingineria de rezervor, inclusiv calcule volumetrice ale volumului poros permeabil în care se va face injectarea de CO₂ și capacitatea finală de stocare;
- d) geochimie, respectiv viteze de dizolvare, viteze de mineralizare;
- e) geomecanică, respectiv permeabilitate, presiunea de fracturare;
- f) seismicitate;
- g) prezența și starea căilor de scurgere naturale și a celor create de om, inclusiv puțuri și foraje care ar putea constitui căi de scurgere.

Se prezintă documente justificative pentru următoarele caracteristici ale vecinătății complexului:

- a) zonele din preajmă complexului de stocare care pot fi afectate de stocarea de CO₂ în situl de stocare;
- b) distribuția populației în regiunea de deasupra sitului de stocare;
- c) apropierea față de resurse naturale importante, inclusiv, în special, zonele Natura 2000, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, apă subterană potabilă și hidrocarburi;
- d) activitățile din jurul complexului de stocare și posibilele interacțiuni cu aceste activități, de exemplu, explorarea, producerea și stocarea de hidrocarburi, utilizarea geotermală a acviferelor și utilizarea rezervoarelor subterane de apă;
- e) apropierea față de sursa potențială sau sursele potențiale de CO₂, inclusiv estimări ale cantității totale potențiale de CO₂ care ar fi disponibilă din punct de vedere economic pentru stocare, și față de rețelele de transport adecvate.

Etapa 2: Crearea modelului structural geologic static tridimensional

Cu ajutorul datelor colectate în etapa 1 se construiește, folosindu-se simulatori computerizați de rezervor, un model structural geologic static tridimensional sau un set de astfel de modele ale complexului de stocare propus, incluzând roca protectoare din acoperiș, zonele care comunică din punct de vedere hidrodinamic și fluidele. Modelul structural geologic static sau modelele structurale geologice statice caracterizează complexul din punctul de vedere al:

- a) structurii geologice a capcanei fizice;
- b) proprietăților geomecanice, geochimice și de curgere ale secvențelor sedimentare ce acoperă rezervorul, respectiv roca protectoare din acoperiș, orizonturi poros-permeabile și ale formațiunilor înconjurătoare;

c) caracterizării sistemului de fractură și al prezenței unor căi de scurgere create de om;

d) extinderii în suprafață și în plan vertical a complexului de stocare;

e) volumului poros-permeabil, inclusiv distribuția porozității;

f) distribuției de fluide din faza inițială;

g) oricăror altor caracteristici relevante.

Incertitudinea asociată fiecărui parametru utilizat pentru construirea modelului este evaluată prin elaborarea unei serii de scenarii pentru fiecare parametru și prin calcularea limitelor corespunzătoare de încredere. Este, de asemenea, evaluată orice incertitudine asociată modelului în sine.

Etapa 3: Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării, caracterizarea sensibilității, evaluarea riscurilor

Caracterizările și evaluarea se bazează pe modelarea dinamică, care cuprinde simulări la diferite intervale de timp ale injectării de CO₂ în situl de stocare, folosind modelul structural geologic tridimensional static, modelele structurale geologice tridimensionale statice în simulatorul computerizat al complexului de stocare construit în etapa 2.

Etapa 3.1: Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării

Sunt luați în considerare cel puțin următorii factori:

a) debite posibile de injectare și proprietăți ale fluxului de CO₂;

b) eficiența modelării cuplate a procesului, și anume modul de interacționare al diverselor efecte individuale din simulator, simulatoare;

c) procese reactive, și anume modul în care se integrează în model reacții ale CO₂ injectat cu mineralele *in situ*;

d) simulatorul de rezervor utilizat; pot fi necesare mai multe simulări pentru validarea anumitor observații;

e) simulări pe termen scurt și pe termen lung, pentru a stabili evoluția și comportamentul CO₂ de-a lungul deceniilor și milenii, precum și rata dizolvării CO₂ în apă.

Modelarea dinamică furnizează informații referitoare la:

a) presiunea și temperatura formațiunii de stocare ca o funcție a debitului de injectare și a volumului de injectare stocat de-a lungul timpului;

b) distribuția în suprafață și expansiunea verticală în timp a CO₂;

c) natura fluxului de CO₂ în rezervor, precum și comportamentul de fază;

d) mecanisme și debite de captare a CO₂, inclusiv puncte de revărsare și formațiuni etanșe laterale și verticale;

e) sisteme secundare de reținere în ansamblul complexului de stocare;

f) capacități de stocare și gradienti de presiune în situl de stocare;

g) riscul de fracturare a formațiunii sau formațiunilor geologice în care se face stocarea și a rocii protectoare din acoperiș;

h) riscul pătrunderii de CO₂ în roca protectoare din acoperiș;

i) riscul de scurgere din situl de stocare, de exemplu prin puțuri abandonate sau care nu sunt închise ermetic;

j) rata de migrare, respectiv în rezervoare deschise;

k) viteze de colmatare a fracturilor;

l) modificări ale chimiei fluidelor și reacții ulterioare intervenite la nivelul formațiunii sau formațiunilor, de exemplu: schimbarea pH-ului, a formațiunii minerale și includerea modelării reactive pentru evaluarea efectelor;

m) dislocarea fluidelor din formațiune;

n) seismicitate crescută și ridicare la nivelul suprafeței.

Etapa 3.2: Caracterizarea sensibilității

Se întreprind multiple simulări pentru a identifica sensibilitatea evaluării la ipotezele emise cu privire la anumiți parametri.

Simulările se bazează pe modificarea parametrilor din modelul structural geologic static sau modelele structurale geologice statice și pe schimbarea funcțiilor debitului și a ipotezelor

aferente exercițiului de modelare dinamică. La evaluarea riscurilor se ține seama de orice sensibilitate semnificativă.

Etapa 3.3: **Evaluarea riscurilor**

Evaluarea riscurilor cuprinde, între altele, următoarele:

3.3.1. Caracterizarea pericolelor

Caracterizarea pericolelor se realizează prin caracterizarea potențialului de scurgere din complexul de stocare, după cum s-a stabilit prin modelarea dinamică și prin caracterizarea securității prezentate mai sus. Pentru aceasta se iau în considerare, printre altele:

- căile potențiale de scurgere;
- gravitatea potențială a scurgerilor pentru căile de scurgere identificate, rate de flux;
- parametrii critici care influențează scurgerea potențială, de exemplu: presiunea maximă din rezervor, debitul maxim de injectare, temperatura, sensibilitatea la diferite ipoteze din modelul terestru geologic static sau modelele terestre geologice statice;
- efectele secundare ale stocării de CO₂, inclusiv fluidele dislocate din formațiuni și substanțele nou-create prin stocarea de CO₂;
- orice alți factori care ar putea pune în pericol sănătatea umană sau mediul, de exemplu: structurile fizice asociate proiectului.

Caracterizarea pericolelor se referă la întreaga serie de condiții de funcționare potențiale care testează securitatea complexului de stocare.

3.3.2. Evaluarea expunerii — pe baza caracteristicilor mediului și a distribuției și activităților populației umane pe

suprafața de deasupra complexului de stocare și pe baza comportamentului potențial și a evoluției potențiale a CO₂ care se scurge prin căile potențiale identificate la etapa 3.3.1.

3.3.3. Evaluarea efectelor — pe baza sensibilității unor anumite specii, comunități sau habitate legate de scurgerile potențiale identificate la etapa 3.3.1. Acolo unde este relevant, evaluarea cuprinde efecte ale expunerii la concentrații ridicate de CO₂ din biosferă, inclusiv în soluri, sedimente marine și ape bentonice, respectiv asfixiere, hipercapnie și pH-ul redus din aceste medii ca urmare a scurgerilor de CO₂. Se include și o evaluare a efectelor altor substanțe care pot fi prezente în fluxurile de CO₂ scurs, fie impurități prezente în fluxul injectat, fie substanțe nou-formate prin stocare de CO₂. Aceste efecte se examinează la scară temporală și la scară spațială și în legătură cu un domeniu al evenimentelor de scurgeri de gravități diferite.

3.3.4. Caracterizarea riscurilor — aceasta cuprinde o evaluare a siguranței și integrității sitului pe termen scurt și pe termen lung, inclusiv o evaluare a riscului de scurgere în condițiile de utilizare propuse și cu efecte asupra mediului și sănătății de proporțiile celui mai pesimist scenariu. Caracterizarea riscului se efectuează pe baza evaluării pericolelor, a expunerii și a efectelor. Aceasta include o evaluare a surselor de incertitudine identificate în timpul etapelor caracterizării și evaluării sitului de stocare și, când acest lucru este posibil, o descriere a posibilităților de reducere a riscurilor.

ANEXA Nr. 2

C R I T E R I I

pentru stabilirea și actualizarea planului de monitorizare

menționat la art. 14 alin. (2) din ordonanța de urgență și pentru monitorizarea din etapa postînchidere

1. Stabilirea și actualizarea planului de monitorizare

Planul de monitorizare menționat la art. 14 alin. (2) din ordonanța de urgență se stabilește în conformitate cu analiza evaluării riscurilor realizată în etapa 3 din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență și se actualizează în scopul îndeplinirii cerințelor de monitorizare prevăzute la art. 14 alin. (1) din ordonanța de urgență, în conformitate cu următoarele criterii:

1.1. Stabilirea planului

Planul de monitorizare asigură detalii referitoare la monitorizarea care urmează să se desfășoare în principalele stadii ale proiectului, incluzând monitorizarea în etapa inițială, în cea de operare și în cea de postînchidere. Pentru fiecare fază se specifică următoarele elemente:

- parametrii monitorizați;
- tehnologia de monitorizare folosită și justificarea alegerii acestei tehnologii;
- locațiile de monitorizare și justificarea prelevării din punct de vedere spațial;
- frecvența aplicării și justificarea prelevării din punct de vedere temporal.

Parametrii care trebuie monitorizați sunt identificați pentru a îndeplini obiectivele monitorizării. Cu toate acestea, planul cuprinde, în orice caz, monitorizarea continuă sau discontinuă a următoarelor aspecte:

- emisii fugitive de CO₂ la instalațiile de injectare;
- fluxul volumetric al CO₂ la gurile de puțuri de injectare;
- presiunea și temperatura CO₂ la gurile de puțuri de injectare, pentru determinarea debitului masic;
- analiza chimică a materialului injectat;
- temperatura și presiunea în rezervor, pentru determinarea comportamentului și a stării de fază a CO₂.

Alegerea tehnologiei de monitorizare se bazează pe cele mai bune practici disponibile la momentul creării planului. Se iau în considerare și se utilizează, după caz, următoarele opțiuni:

- tehnologiile care pot detecta prezența, locația și căile de migrare ale CO₂ în subteran și la suprafață;
- tehnologiile care oferă informații cu privire la comportamentul volum—presiune și la distribuția pe

suprafață/verticală a penei de CO₂ în vederea îmbunătățirii modelelor de simulare numerică 3 D la modele geologice 3 D ale formațiunii de stocare stabilite potrivit prevederilor art. 5 din ordonanța de urgență și ale anexei nr. 1 la ordonanța de urgență;

c) tehnologiile care pot oferi o largă întindere pe suprafață pentru a capta informații cu privire la orice căi potențiale de scurgere nedetectate anterior în perimetrul suprafeței întregului complex de stocare și dincolo de aceasta, în cazul unor nereguli semnificative sau al migrării de CO₂ din complexul de stocare.

1.2. Actualizarea planului

Se asamblează și se interpretează datele colectate din monitorizare. Rezultatele constatate se compară cu comportamentul preconizat în simularea dinamică a modelului 3 D al volumului, presiunii și comportamentului saturării, întreprinsă în contextul caracterizării securității potrivit prevederilor art. 5 din ordonanța de urgență și ale etapei 3 din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență.

Atunci când există o deviere semnificativă între comportamentul observat și cel preconizat, modelul 3 D este recalibrat pentru a reflecta comportamentul observat. Recalibrarea se bazează pe observațiile legate de datele din planul de monitorizare și, acolo unde este necesar, pentru a oferi încredere în ipotezele de recalibrare, se obțin date suplimentare.

Etapele 2 și 3 din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență se repetă folosindu-se modelul, respectiv modelele 3 D pentru a genera noi scenarii de pericole și noi rate de flux și pentru revizuirea și actualizarea evaluării riscurilor.

Atunci când se identifică, în urma unei corelații istorice și a unei recalibrări a modelului, noi surse de CO₂, căi de scurgere și rate de flux sau deviații semnificative de la evaluările anterioare, planul de monitorizare se actualizează în consecință.

2. Monitorizarea în etapa postînchidere

Monitorizarea în etapa postînchidere se bazează pe informațiile colectate și modelate pe parcursul punerii în aplicare a planului de monitorizare menționat la art. 14 alin. (2) din ordonanța de urgență și la pct. 1.2 din prezenta anexă. Aceasta este utilă în special pentru a furniza informațiile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor menționate la art. 19 alin. (1) din ordonanța de urgență.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Având în vedere necesitatea:

- implementării măsurilor anticriză inițiate de Guvernul României pentru accelerarea gradului de absorbție a fondurilor externe nerambursabile destinate României și utilizarea eficientă a acestora;
  - adoptării unor măsuri de sprijin pentru asigurarea unei bune gestiuni financiare a fondurilor europene, atât de către beneficiari, cât și de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, prin introducerea unor măsuri de prevenire a apariției neregulilor în gestionarea fondurilor europene (în special a celor privind conflictele de interese), în absența cărora — în contextul procesului continuu de selecție a proiectelor — există riscul permanent al finanțării unor proiecte/contracte a căror contravaloare nu va putea fi solicitată/rambursată de Comisia Europeană;
  - implementării principiului proporționalității, în absența căruia au fost deja și pot fi în continuare stabilite debite excesive în sarcina beneficiarilor fondurilor europene, inclusiv a instituțiilor publice finanțate de la bugetul de stat;
  - introducerii în cadrul național de reglementare a unor prevederi care să asigure posibilitatea aplicării legislației în domeniul neregulilor și pentru proiecte finanțate din alte instrumente de finanțare postaderare, cum este Facilitatea Schengen sau din Mecanismul Financiar SEE și din alte programe finanțate de donatorii publici internaționali, în cadrul cărora s-au identificat posibile nereguli, a căror constatare și recuperare nu poate fi efectuată în prezent;
  - finalizării cât mai urgente a procedurilor de constatare și recuperare de la debitori a sumelor reprezentând corecții financiare stabilite, în conformitate cu prevederile reglementărilor comunitare, ca urmare a constatării unor nereguli de sistem sau ca urmare a identificării unor nereguli în aplicarea de către beneficiarii publici a prevederilor legale privind achizițiile publice, în scopul evitării blocajului implementării proiectelor de investiții, inclusiv a celor majore, finanțate prin instrumente structurale, întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu mai poate fi amânată,
- în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează activitățile de prevenire, de constatare a neregulilor, de stabilire și de recuperare a creanțelor bugetare rezultate din neregulile apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, precum și de raportare a neregulilor către Comisia Europeană sau către alți donatori internaționali.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene și oricăror alte instituții publice care au atribuții privind prevenirea, constatarea unei nereguli, stabilirea și urmărirea încasării creanțelor bugetare rezultate din nereguli apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și a fondurilor publice naționale aferente acestora, beneficiarilor de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, precum și oricăror alți operatori economici cu capital public sau privat care desfășoară activități finanțate din fonduri europene în baza unor acte juridice.

SECȚIUNEA a 2-a

Definirea unor termeni

Art. 2. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *neregulă* — orice abatere de la legalitate, regularitate și conformitate în raport cu dispozițiile naționale și/sau europene, precum și cu prevederile contractelor ori a altor angajamente legal încheiate în baza acestor dispoziții, ce rezultă dintr-o acțiune sau inacțiune a beneficiarului ori a autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, care a

prejudiciat sau care poate prejudicia bugetul Uniunii Europene/bugetele donatorilor publici internaționali și/sau fondurile publice naționale aferente acestora printr-o sumă plătită necuvenit;

b) *fraudă* — infracțiunea săvârșită în legătură cu obținerea ori utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, încriminată de Codul penal ori de alte legi speciale;

c) *fonduri europene* — sumele provenite din asistența financiară nerambursabilă acordată României din bugetul general al Uniunii Europene și/sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei;

d) *fonduri publice naționale aferente fondurilor europene* — sumele provenite din bugetul general consolidat, utilizate pentru: asigurarea cofinanțării, plata prefinanțării, înlocuirea fondurilor europene în situația indisponibilității/sistării temporare a plății acestor fonduri, completarea fondurilor europene în vederea finalizării proiectelor, precum și alte categorii de cheltuieli legal reglementate în acest scop;

e) *autorități cu competențe în gestionarea fondurilor europene* — autoritățile de management în cadrul programelor finanțate din instrumente structurale, de coeziune, din Fondul european pentru pescuit, din fonduri aferente Instrumentului de asistență pentru preaderare, autoritățile care asigură gestionarea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat ENPI, Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură în cadrul programelor de finanțare a politicii agricole comune, agențiile de implementare — inclusiv Oficiul de Plăți și Contractare PHARE — în cadrul programelor PHARE, Oficiul de Plăți și Contractare PHARE în cadrul Facilității Schengen, Facilității de Tranziție și al Mecanismului Financiar SEE, cu excepția proiectelor delegate, precum și autoritățile naționale responsabile de participarea României la alte programe finanțate din fonduri europene;

f) *autorități de certificare* — toate structurile cu funcțiuni de certificare a cheltuielilor finanțate din fondurile europene și/sau

din fondurile publice naționale aferente acestora, stabilite prin reglementările donatorilor și reglementări naționale;

g) *beneficiar* — orice persoană fizică sau juridică de drept public ori privat, așa cum este aceasta definită pentru fiecare program în reglementările europene incidente și documentele programului respectiv și care este fie direct sau indirect parte în contractul/acordul/decizia/ordinul de finanțare finanțat integral sau parțial din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora ori, după caz, din fonduri provenite de la alți donatori publici internaționali, fie persoană fizică sau juridică îndreptățită să primească, numai pe baza unei cereri de plată, subvenții ori ajutoare care sunt finanțate din instrumentele de finanțare a politicii agricole comune, în conformitate cu prevederile legale naționale și/sau comunitare în vigoare;

h) *activitatea de constatare a neregulilor* — activitatea de control/investigare desfășurată de autoritățile competente în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, în vederea stabilirii existenței unei nereguli;

i) *activitatea de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din nereguli* — activitatea prin care se stabilește și se individualizează obligația de plată rezultată din neregula constatată, prin emiterea unui titlu de creanță;

j) *creanțe bugetare rezultate din nereguli* — sumele de recuperat ca urmare a constatării unei nereguli în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora;

k) *activitatea de recuperare a creanțelor bugetare rezultate din nereguli* — exercitarea funcției administrative de către autoritățile competente în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, în vederea stingerii creanțelor bugetare rezultate din nereguli;

l) *raportarea neregulilor* — toate activitățile care conduc la informarea Comisiei Europene — Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) sau a donatorilor publici internaționali, conform obligațiilor asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene ori de parte a unui acord/memorandum semnat de România cu un donator public internațional, cu privire la constatarea unei nereguli, care are la bază actul de constatare primară administrativă;

m) *compensare din alte fonduri* — stingerea creanței bugetare rezultate din nereguli de către organele fiscale ale Autorității Naționale de Administrare Fiscală, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

n) *principiul proporționalității* — orice măsură administrativă adoptată trebuie să fie adecvată, necesară și corespunzătoare scopului urmărit, atât în ceea ce privește resursele angajate în constatarea neregulilor, cât și în ceea ce privește stabilirea creanțelor bugetare rezultate din nereguli, ținând seama de natura și frecvența neregulilor constatate și de impactul financiar al acestora asupra proiectului/programului respectiv;

o) *aplicare de corecții financiare* — măsurile administrative luate de autoritățile competente, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, care constau în excluderea de la finanțarea din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora a cheltuielilor pentru care a fost constatată o neregulă;

p) *mecanismul deducerilor* — sistemul agreat de donatorul fondurilor europene și România, prin care corecția financiară aplicată de autoritățile române se efectuează cu ocazia primei declarații de cheltuieli, după constatarea neregulilor;

q) *mecanismul recuperărilor* — sistemul agreat de Comisia Europeană/donatorul public internațional și România, prin care corecția financiară aplicată de autoritățile române se reflectă în prima declarație de cheltuieli, emisă după recuperarea creanței bugetare rezultate din nereguli;

r) *donator public internațional* — statul sau gruparea de state europene care oferă României finanțarea anumitor operațiuni sau programe fără contrapartidă;

s) *activitatea de prevenire a neregulilor* — identificarea și gestionarea riscurilor, elaborarea și urmărirea aplicării procedurilor de management și a celorlalte instrumente de control intern, care să asigure corectitudinea acordării și utilizării fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora;

ș) *deducere din plăți* — modalitatea de stingere a creanțelor bugetare rezultate din nereguli de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, din plăți datorate debitorului în baza contractelor/acordurilor/deciziilor/ordinelor de finanțare, cu reflectarea corespunzătoare a operațiunii în evidențele contabile;

t) *structuri verificate* — beneficiarul asistenței din fonduri europene, oricare structură de implementare, precum și orice persoană fizică ori juridică ce se află într-o relație contractuală, în cadrul proiectelor/programelor finanțate din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora;

ț) *structuri de implementare* — organismul de implementare, autoritatea de management, autoritatea de implementare, organismul intermediar, alte structuri cu funcțiuni delegate etc., așa cum sunt acestea definite de reglementările comunitare și de memorandumurile/acordurile de finanțare încheiate cu Uniunea Europeană/donatorul public internațional și stabilite prin reglementările și acordurile la nivel național;

u) *sumă plătită necuvenit* — plata nedatorată, așa cum este aceasta prevăzută în dreptul civil, acordată unui beneficiar sau realizată în numele unui beneficiar, care provine din fonduri europene și/sau fonduri publice aferente acestora;

v) *debitor* — persoana fizică sau juridică în sarcina căreia se stabilește o creanță bugetară rezultată din nereguli, în vederea recuperării acesteia.

(2) Fondurilor europene le sunt aplicate normele juridice comune fondurilor publice, cu excepția cazului în care normele europene prevăd altfel.

(3) Sumele provenite din bugetele altor donatori publici internaționali sunt asimilate fondurilor europene și li se aplică același regim juridic.

(4) Termenii de „autoritate de management”, „organism intermediar”, „operator economic”, „operațiune”, „eligibilitate”, „conflict de interese”, „neregulă sistemică”, „prejudiciu”, „verificare administrativă”, „proiect delegat”, „indicii de fraudă”, „raport de inspecție al OLAF”, „registru debitorilor”, „act de constatare primară administrativă”, precum și principiile liberei concurențe, tratamentului egal și nediscriminatoriu și transparenței au semnificația dată de reglementările incidente și de ghidurile lor de aplicare, emise de Uniunea Europeană/donatorul public internațional.

(5) Termenii de „legalitate”, „regularitate”, „conformitate”, „control intern”, „eficiență”, „eficacitate”, „economicitate”, „control financiar preventiv”, „audit public intern”, „inspecție”, „bună gestiune financiară” au semnificația dată de Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Notei de constatare a neregulilor și de aplicare a corecțiilor financiare i se aplică toate prevederile prezentei ordonanțe de urgență aplicabile procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare.

(7) Activității de stabilire a corecțiilor financiare i se aplică toate prevederile prezentei ordonanțe de urgență aplicabile activității de stabilire a creanțelor bugetare.

CAPITOLUL II
Activitatea de prevenire a neregulilor

SECȚIUNEA 1

Reguli generale și principii

Art. 3. — (1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene și beneficiarii sunt obligați, în activitatea lor, să elaboreze și să aplice proceduri de management și control care să asigure corectitudinea acordării și utilizării acestor fonduri, precum și respectarea principiilor bunei gestiuni financiare, așa cum este aceasta definită în legislația comunitară.

(2) În activitatea de selecție și aprobare a solicitărilor de sprijin financiar, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația utilizării de reguli și proceduri care să asigure respectarea următoarelor principii:

a) o bună gestiune financiară bazată pe aplicarea principiilor economicității, eficacității și eficienței;

b) respectarea principiilor de liberă concurență și de tratament egal și nediscriminatoriu;

c) transparența — punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru acordarea fondurilor europene;

d) prevenirea apariției situațiilor de conflict de interese în cursul întregii proceduri de selecție a proiectelor de finanțat;

e) excluderea cumulului — activitatea ce face obiectul cererii de finanțare din fonduri europene nu poate să beneficieze de sprijin financiar din alte surse de finanțare nerambursabilă, cu excepția sumelor ce constituie ajutor de stat acordat în condițiile legii.

(3) Principiile prevăzute la alin. (2) lit. a)—d) se aplică în mod corespunzător și în activitatea efectuată de beneficiar pentru executarea contractului de finanțare nerambursabilă.

Art. 4. — Entitățile publice care au calitatea de autorități cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau de beneficiari ai programelor finanțate integral ori parțial din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora au obligația organizării și exercitării activității de control intern, de control preventiv și de identificare și gestionare a riscurilor, precum și a exercitării activității de audit intern, în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

Art. 5. — Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația:

a) pregătirii și evaluării profesionale continue a personalului propriu;

b) luării tuturor măsurilor necesare prevenirii neregulilor și fraudelor, inclusiv prin activități ce constau în informarea corectă și la timp a beneficiarilor asupra riscului producerii de nereguli și fraude, în special, în ceea ce privește indiciile de fraudă;

c) implementării corespunzătoare și la timp a recomandărilor formulate de organismele de control și audit intern și extern, naționale și europene, în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

d) întreprinderii măsurilor necesare pentru a se asigura atât de rezonabilitatea valorilor cuprinse în bugetele orientative din contractele/acordurile/ordinele/deciziile de finanțare, de realitatea și regularitatea ofertelor prezentate în cadrul procedurilor de achiziție utilizate, cât și de rezonabilitatea prețurilor cuprinse în contractele de achiziții de lucrări, bunuri și servicii.

Art. 6. — (1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a exclude integral sau parțial de la rambursarea/plata cheltuielilor efectuate și declarate de beneficiari acele cheltuieli care nu respectă condițiile de legalitate, regularitate ori conformitate stabilite prin prevederile legislației naționale și comunitare în vigoare, în situația în care —

în procesul de verificare a solicitărilor de plată — acestea determină existența unor astfel de cheltuieli.

(2) Excluderea integrală sau parțială de la plată, în situația prevăzută la alin. (1), se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor de plată a drepturilor beneficiarilor instrumentelor de finanțare a politicii agricole comune și a politicii comune pentru pescuit.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația aplicării de reduceri procentuale din sumele solicitate la plată de către beneficiari, în conformitate cu prevederile anexei care face parte integrată din prezenta ordonanță de urgență, în situația în care constată abateri de la aplicarea prevederilor reglementărilor naționale în vigoare în domeniul achizițiilor publice.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a face reduceri din sumele solicitate la rambursare/plata reprezentând cheltuieli efectuate și declarate de beneficiari, în situația în care constată neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială a indicatorilor de rezultat/obiectivelor proiectelor finanțate din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, pentru care beneficiarii și-au angajat răspunderea realizării prin contracte/acorduri/decizii/ordine de finanțare nerambursabilă ori prin alte tipuri de contracte multianuale, cu excepția cazurilor în care regulile stabilite de donatorul public internațional prevăd altfel.

(5) Reducerile prevăzute la alin. (4) se efectuează în funcție de gradul de realizare a indicatorilor de rezultat/obiectivelor, în conformitate cu procedurile specifice stabilite de fiecare autoritate cu competențe în gestionarea fondurilor europene.

Art. 7. — (1) În situația în care, în urma verificărilor administrative și la fața locului, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene consideră necesare investigații suplimentare pentru a stabili eligibilitatea cheltuielilor care i-au fost solicitate la rambursare/plată de către un beneficiar, aceasta are dreptul, înainte de rambursarea/plata sumelor către beneficiar, să se adreseze pentru realizarea acestor investigații structurilor de control prevăzute la art. 20 alin. (1), alin. (2) lit. a) și b) și alin. (4).

(2) Verificările efectuate de structurile de control prevăzute la art. 20 alin. (1), alin. (2) lit. a) și b) și alin. (4) în vederea constatării caracterului eligibil al unor cheltuieli solicitate de un beneficiar înainte de rambursarea/plata lor de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene se organizează și se desfășoară după proceduri proprii și reprezintă o activitate distinctă de activitatea organizată și desfășurată în aplicarea prevederilor art. 21 alin. (1)—(16).

Art. 8. — Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze de îndată Departamentul pentru Lupta Antifraudă (DLAF) în cazul constatării unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă.

Art. 9. — Pentru cheltuielile incluse în solicitările/cererile de plată ale beneficiarilor care nu respectă condițiile de legalitate, regularitate sau conformitate stabilite prin prevederile legislației naționale și comunitare, identificate de autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene înainte de efectuarea plății, nu se aplică:

a) procedura de constatare a neregulii prevăzută la art. 21;

b) procedura de raportare a neregulilor prevăzută la art. 58 și 59, cu excepția cazurilor menționate la art. 8, pentru care DLAF comunică autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene că a sesizat parchetul competent să efectueze cercetarea penală.

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli în materia conflictului de interes

Art. 10. — (1) Persoanele fizice sau juridice care participă direct în procesul de verificare/evaluare a cererilor de finanțare nu pot fi solicitanți și/sau nu pot acorda servicii de consultanță unui solicitant.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se sancționează cu excluderea solicitantului din procedura de selecție.

(3) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să solicite instanței anularea contractului/acordului/deciziei de finanțare care a fost încheiat/emisă cu încălcarea prevederilor alin. (1).

(4) În cazul în care autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene solicită completări ale documentației depuse în vederea verificării/evaluării, această activitate nu are caracter de consultanță.

Art. 11. — (1) Nu au dreptul să fie implicați în procesul de verificare/evaluare/aprobare a cererilor de finanțare sau a programelor în cadrul unei proceduri de selecție următoarele persoane:

a) cele care dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al unuia dintre solicitanți sau care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere ori de supervizare a unuia dintre solicitanți;

b) soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al unuia dintre solicitanți ori care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare a unuia dintre solicitanți;

c) cele despre care se constată că pot avea un interes de natură să le afecteze imparțialitatea pe parcursul procesului de verificare/evaluare/aprobare a cererilor de finanțare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor implicate în procesul de verificare/aprobare/plată a cererilor de rambursare/plată prezentate de beneficiari.

(3) Încălcarea prevederilor alin. (1) se sancționează cu excluderea solicitantului din procedura de selecție.

(4) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să solicite instanței anularea contractului/acordului/deciziei de finanțare încheiat/emise cu încălcarea prevederilor alin. (1).

(5) Încălcarea prevederilor alin. (2) se sancționează cu deduceri/excluderi din cheltuielile solicitate la plată/rambursare, în funcție de prejudiciul posibil de provocat ori deja provocat fondurilor europene și/sau fondurilor publice naționale aferente acestora.

Art. 12. — (1) Persoanele care participă direct la procedura de verificare/evaluare/aprobare a cererilor de finanțare sau a programelor în cadrul unei proceduri de selecție, precum și cele implicate în procesul de verificare/aprobare/plată a cererilor de rambursare/plată prezentate de beneficiari sunt obligate să depună o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 10 și 11.

(2) În situația în care, în cursul procedurii de verificare/evaluare/aprobare, aceste persoane descoperă sau constată o legătură de natura celor menționate la art. 10 și 11, acestea sunt obligate să o semnaleze și să înceteze de îndată să participe la procedura de verificare, evaluare sau aprobare.

Art. 13. — (1) Beneficiarii persoane fizice/juridice de drept privat nu au dreptul de a angaja persoane fizice sau juridice care au fost implicate în procesul de verificare/evaluare a cererilor de finanțare în cadrul procedurii de selecție pe parcursul unei perioade de cel puțin 12 luni de la semnarea contractului de finanțare.

(2) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să solicite instanței anularea contractului

de finanțare care a fost încheiat, în cazul încălcării prevederilor alin. (1).

Art. 14. — (1) Pe parcursul aplicării procedurii de achiziție, beneficiarii persoane fizice/juridice de drept privat au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a evita situațiile de natură să determine apariția unui conflict de interes, și anume a situației în care există legături între structurile acționariatului beneficiarului și ofertanții acestuia, între membrii comisiei de evaluare și ofertanți sau în care ofertantul câștigător deține pachetul majoritar de acțiuni în două firme participante pentru același tip de achiziție.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se sancționează cu deduceri/excluderi din cheltuielile solicitate la plată/rambursare, în funcție de prejudiciul posibil de provocat ori deja provocat fondurilor europene și/sau fondurilor publice naționale aferente acestora.

Art. 15. — (1) La depunerea ofertei în cadrul unei proceduri de achiziții, ofertantul este obligat să depună o declarație conform căreia nu se află în conflict de interes, așa cum este acesta definit la art. 14.

(2) Dacă apare o situație de conflict de interes pe perioada derulării procedurii de achiziție, ofertantul are obligația să notifice în scris, de îndată, entitatea care a organizat această procedură și să ia măsuri pentru înlăturarea situației respective.

Art. 16. — Dispozițiile prezentei secțiuni se completează corespunzător cu prevederile legislației naționale referitoare la conflictul de interes.

CAPITOLUL III

Constatarea neregulilor și stabilirea creanțelor bugetare rezultate din nereguli

Art. 17. — Orice acțiune întreprinsă în sensul constatării unei nereguli și stabilirii creanțelor bugetare rezultate din nereguli se realizează cu aplicarea principiului proporționalității.

Art. 18. — (1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația înregistrării și transmiterii, în termen de 10 zile lucrătoare, către structurile de control prevăzute la art. 20 a tuturor constatărilor cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din actele de control/audit întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, a celor din actele de control emise de DLAF, a celor din rapoartele de audit emise de Autoritatea de Audit/structurile de audit intern/structurile de audit extern, precum și a celor din rapoartele de verificare la fața locului emise de autoritatea de certificare.

(2) De asemenea, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația primirii, înregistrării, analizării și, după caz, transmiterii, în termen de 5 zile lucrătoare, către structurile de control prevăzute la art. 20 a tuturor sesizărilor pe care le primesc direct sau prin intermediul altor instituții ale statului și care privesc programele pe care le gestionează.

(3) Sesizarea care nu îndeplinește condițiile legate de posibilitatea identificării programului, schemei de plată, operațiunii și/sau a beneficiarului la care se referă se clasează.

Art. 19. — (1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a nu include temporar în declarațiile de cheltuieli sume plătite de acestea, care fac obiectul constatărilor prevăzute la art. 18 alin. (1), până la finalizarea procedurii prevăzute la art. 21.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) se aplică și autorităților de certificare referitor la declarațiile de cheltuieli emise către Comisia Europeană/donatorul public internațional.

Art. 20. — (1) Activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare/corecțiilor financiare se efectuează de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, prin structuri de control organizate în acest scop în cadrul acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) structurile de control pot fi organizate și în afara autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene, dar în subordinea ordonatorului principal de credite al instituției publice în care funcționează autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene;

b) structurile de control din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii efectuează activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare aferente măsurilor ex-ISPA din domeniul transporturilor;

c) activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare poate fi efectuată de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene de finanțare a politicii agricole comune și prin echipe de control organizate în acest scop în cadrul acestora.

(3) În cazul în care structura de control este organizată în interiorul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, atunci aceasta este incompatibilă în ceea ce privește constatarea neregulilor și stabilirea creanțelor bugetare, în situațiile în care:

a) este necesară investigarea unor posibile nereguli în gestiunea fondurilor europene pentru care autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene are calitatea de beneficiar;

b) este necesară investigarea unor posibile nereguli, altele decât cele prevăzute la lit. a), pentru care autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene poate fi stabilită ca debitor.

(4) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene pot delega activități de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare organismelor intermediare care funcționează în cadrul unei instituții publice.

(5) Structura de control organizată în instituția publică în care funcționează organismul intermediar nu este competentă în constatarea neregulilor și stabilirea creanțelor bugetare, în situațiile în care:

a) este necesară investigarea unor posibile nereguli în gestionarea fondurilor europene pentru care organismul intermediar are calitatea de beneficiar;

b) este necesară investigarea unor posibile nereguli, altele decât cele prevăzute la lit. a), pentru care organismul intermediar poate fi stabilit ca debitor.

(6) Pentru situațiile prevăzute la alin. (5), activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se efectuează de către structurile de control prevăzute la alin. (1).

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), constatarea neregulilor și stabilirea creanțelor bugetare se realizează de către o structură de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în următoarele situații:

a) la solicitarea autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau, după caz, a autorității de certificare, în situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (3);

b) la solicitarea autorității de certificare, când aceasta constată, ca urmare a recomandărilor sale, că structurile de control prevăzute la alin. (1) și, după caz, la alin. (2) lit. a) nu au investigat în mod corespunzător constatările cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din rapoartele sale de verificare.

(8) Indiferent de modul de organizare a structurilor/echipelor de control, membrilor acestora li se aplică în mod corespunzător prevederile art. 10—12.

Art. 21. — (1) Activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare/corecțiilor financiare se desfășoară de către structurile/echipele de control prevăzute la art. 20.

(2) În termen de maximum 10 zile de la primirea de către structura de control competentă conform prevederilor art. 20 a

oricărei solicitări ca urmare a aplicării prevederilor art. 18, aceasta are obligația organizării activității de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) actele de control emise de DLAF, rapoartele de inspecție emise de OLAF și documentele de constatare emise de Autoritatea de Audit pentru care este aplicabilă procedura prevăzută la alin. (25) și (26).

(4) Constatărilor cu implicații financiare din actele de control/audit întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, precum și celor din rapoartele de audit emise de Autoritatea de Audit la închiderea programelor/proiectelor, li se aplică cu prioritate prevederile alin. (2) încă din stadiul de proiect al actului de control/raportului de audit.

(5) În vederea constatării neregulilor și stabilirii creanțelor bugetare, conducerea instituției publice în cadrul căreia funcționează structura de control în situațiile de excepție/derogare prevăzute la art. 20 alin. (2) lit. a) și b), la art. 20 alin. (7) și, după caz, la art. 20 alin. (4), respectiv conducerea autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, în celelalte situații, aprobă:

a) componența nominală a echipei care va efectua verificarea și constatarea;

b) durata activității de verificare;

c) mandatul privind obiectul verificărilor, stabilirea creanței bugetare rezultate din nereguli și a debitorilor;

d) structura sau structurile verificate.

(6) În cazul în care sunt necesare activități de verificare la fața locului, echipa nominalizată va notifica structura supusă verificării cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data declanșării acțiunii, precizându-se scopul și durata acesteia.

(7) Se exceptează de la prevederile alin. (6) cazurile în care notificarea ar putea prejudicia obiectul verificărilor.

(8) Structurile verificate au obligația de a prezenta la termenele stabilite toate datele și documentele solicitate, necesare pentru realizarea controlului, precum și de a acorda tot sprijinul necesar pentru desfășurarea activității de verificare în bune condiții.

(9) Pe parcursul verificărilor, echipa de control împuternicită are acces, pentru realizarea obiectivelor verificării, la toate datele și documentele, în sedii, pe terenuri, în mijloace de transport sau în alte spații folosite în scopuri economice, care au legătură cu obiectivele proiectului.

(10) Membrii echipei de control pot solicita de la structurile supuse verificărilor date, informații, precum și copii, certificate pentru conformitate, ale documentelor care au exclusiv legătură cu proiectul verificat, iar acestea au obligația de a le pune la dispoziție la data solicitată.

(11) Pe parcursul activităților de constatare, structura verificată are dreptul să își exprime punctul de vedere, care se analizează de echipa de verificare.

(12) Pentru bunurile, serviciile și lucrările executate, rezultate din activitățile și operațiunile financiare care fac obiectul verificărilor, structurile de control prevăzute la art. 20 pot solicita persoanelor fizice/juridice autorizate efectuarea de expertize de specialitate în condițiile legii.

(13) Verificările se finalizează prin întocmirea unui proces-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare sau a unei note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare.

(14) Înainte de aprobare, proiectul procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se prezintă structurii verificate, acordându-se acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

(15) Structura verificată are dreptul să prezinte în scris structurii de control prevăzute la art. 20 punctul său de vedere cu privire la constatările acesteia în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii proiectului procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare.

(16) Procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se aprobă de conducerea instituției publice în cadrul căreia funcționează structura de control, respectiv conducerea autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene — dacă structura de control este organizată în cadrul acesteia.

(17) Modelul procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(18) Se exceptează de la aplicarea prevederilor alin. (1)— (16) și ale art. 58 și 59 erorile de calcul/scriere care se rectifică de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau autoritățile de certificare, din proprie inițiativă.

(19) Procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare este act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(20) Procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare/Nota de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare constituie titlu de creanță și se emite în vederea stingerii acestei creanțe.

(21) Procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare trebuie să conțină următoarele elemente: denumirea autorității emitente, data la care a fost emis, datele de identificare a debitorului sau a persoanei împuternicite de debitor, cuantumul creanței bugetare stabilite în urma constatărilor, motivele de fapt, temeiul de drept, numele și semnătura conducătorului autorității emitente, ștampila autorității emitente, posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și autoritatea la care se depune contestația, mențiuni privind punctul de vedere al debitorului și poziția exprimată de structura de control competentă, ca urmare a aplicării prevederilor alin. (14) și (15).

(22) Creanțele bugetare stabilite în euro se înscriu în titlurile de creanță și în lei, utilizându-se cursul de referință comunicat de Banca Națională a României, valabil la data întocmirii titlului de creanță.

(23) Termenul maxim de efectuare a verificării și de emitere a proceselor-verbale de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare este de 90 de zile de la data finalizării activității de organizare a verificării, cu excepțiile prevăzute la alin. (25) și (26).

(24) În cazul în care activitatea de verificare vizează mai mulți beneficiari și/sau întreaga perioadă în care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, pot fi luate măsuri de recuperare a creanțelor, precum și în cazuri justificate în care — în scopul verificării — este necesară colaborarea cu alte instituții, termenul de finalizare a activității de verificare prevăzut la alin. (23) poate fi prelungit în mod corespunzător, dar nu mai mult de 90 de zile.

(25) Organizarea și efectuarea verificărilor necesare stabilirii creanței bugetare rezultate din nereguli și emiterii procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se efectuează în termen de maximum 60 de zile de la data comunicării de către DLAF a actului de control emis în conformitate cu normele și procedurile proprii, respectiv de la data primirii raportului de inspecție emis de OLAF.

(26) Procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare se emite în termen de 60 de zile de la data comunicării documentelor de constatare emise de Autoritatea de Audit, conform regulamentului prevăzut la art. 24.

(27) Activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare poate fi suspendată în cazul în care executarea actului administrativ în baza căruia se exercită a fost suspendată în condițiile prevăzute de lege.

(28) Titlul de creanță poate fi modificat sau desființat de către autoritatea emitentă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(29) Modificarea titlului de creanță atrage modificarea actelor subsecvente, în mod corespunzător.

Art. 22. — În cazul sesizărilor, în termen de 7 zile calendaristice de la finalizarea verificării, structura de control prevăzută la art. 20 are obligația informării persoanei care a depus sesizarea asupra rezultatului acesteia.

Art. 23. — În cazul constatării unor nereguli care prezintă indicii privind posibile fraude, structurile de control prevăzute la art. 20 au obligația să sesizeze de îndată DLAF și să continue activitatea de verificare și întocmire a procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare, precum și de recuperare a creanțelor bugetare conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, independent de desfășurarea cercetării penale.

Art. 24. — Etapele privind elaborarea rapoartelor de audit, procedura contradictorie și implementarea recomandărilor formulate de Autoritatea de Audit se desfășoară conform regulamentului care se aprobă de Plenul Curții de Conturi, în condițiile art. 11 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 25. — (1) În situația în care structurile de control prevăzute la art. 20 constată nereguli de sistem sau deficiențe ale sistemelor de management și control potențial generatoare de nereguli cu caracter sistemic care au implicații de ordin financiar, acestea au obligația întocmirii de procese-verbale de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare, individualizate la nivel de beneficiar și operațiune, după reverificarea fiecărui caz dintre cele care este posibil să fi fost afectate de această neregulă, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 21.

(2) Termenul maxim de efectuare a activităților prevăzute la alin. (1) este de 90 de zile de la data finalizării activității de organizare a reverificării.

(3) În cazuri justificate, termenul de finalizare a activității de verificare prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit în mod corespunzător, dar nu mai mult de 90 de zile.

Art. 26. — În cazul în care, pe parcursul perioadei de monitorizare, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene sesizează că proiectul nu respectă cerințele de durabilitate/sustenabilitate prevăzute de reglementările aplicabile se va proceda la întocmirea de procese-verbale de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare, prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 20 și 21, în scopul recuperării creanței bugetare rezultate din nereguli, cu excepția cazurilor în care regulile stabilite de donatorul public internațional prevăd altfel.

Art. 27. — În cazul în care se constată nereguli în aplicarea de către beneficiari a prevederilor privind procedurile de achiziție publică, fie în raport cu reglementările naționale în vigoare în domeniul achizițiilor publice, fie cu procedurile specifice de achiziții aplicabile beneficiarilor privați, se emit note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 20 și 21.

Art. 28. — Valoarea creanței bugetare stabilită în baza prevederilor art. 27 se calculează prin stabilirea de corecții financiare în conformitate cu prevederile anexei.

Art. 29. — În cazul în care un beneficiar de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora semnaleză — ca urmare a activității proprii de management și control —

o neregulă în gestiunea propriului său proiect, acesta are obligația raportării ei, în termen de 5 zile lucrătoare de la data identificării neregulii respective, către autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene cu care a încheiat/emis contractul/acordul/decizia/ordinul de finanțare, indiferent dacă cheltuiala solicitată la plată i-a fost sau nu rambursată.

Art. 30. — Neregulile semnalate de beneficiar se investighează de către structurile de control prevăzute la art. 20, cu aplicarea prevederilor art. 21.

Art. 31. — (1) Activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare poate fi reluată de aceeași sau altă structură de control prevăzută la art. 20 dacă, până la data împlinirii termenului de prescripție, apar alte date suplimentare necunoscute la data efectuării verificărilor sau apar erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

(2) În condițiile alin. (1) se poate emite un nou proces-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare pentru eventuale diferențe necesare până la acoperirea integrală a prejudiciului.

Art. 32. — În stabilirea cuantumului creanțelor bugetare se iau în considerare sumele plătite necuvenit de către:

a) autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau structuri cu funcții de plată care acționează în numele acestora;

b) organismele de implementare pentru măsurile din domeniul transporturilor ale programului ex-ISPA;

c) beneficiarii proiectelor finanțate în sistem centralizat de Comisia Europeană din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora ca urmare a săvârșirii unor nereguli, inclusiv accesoriile, respectiv dobânda, costurile bancare, diferențele nefavorabile de curs valutar, precum și alte sume stabilite de lege în sarcina debitorului.

Art. 33. — (1) Obiectul activității de stabilire a creanțelor bugetare îl constituie individualizarea obligației de plată sub forma unui titlu de creanță și a persoanelor fizice sau juridice debitoare, ca urmare a nerespectării legalității, conformității și regularității obținerii și utilizării fondurilor europene și a fondurilor publice naționale aferente acestora.

(2) Persoanele fizice pot fi individualizate ca debitoare numai în situația în care au calitatea de beneficiar de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora.

(3) Autoritatea emitentă a titlului de creanță are obligația să verifice faptul că informațiile privind debitorul sunt corecte și să se asigure că respectiva creanță bugetară:

a) este certă și nu este condiționată;

b) este în sumă fixă, exprimată în lei sau în moneda stabilită în acordul/contractul/decizia/ordinul de finanțare;

c) este exigibilă la data emiterii procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare.

Art. 34. — (1) Creanțele bugetare rezultate din nereguli, inclusiv accesoriile datorate conform contractelor sau altor angajamente legale prin care se utilizează fondurile europene și fondurile publice naționale aferente acestora, înscrise în titlul de creanță prevăzut la art. 21 alin. (20), se stabilesc în lei sau în moneda utilizată pentru efectuarea plăților în cadrul contractului, acordului, deciziei sau ordinului de finanțare, cu specificarea echivalentului în lei, utilizându-se cursul de referință comunicat de Banca Națională a României, valabil la data întocmirii titlului de creanță.

(2) Titlul de creanță se comunică debitorului în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(3) Împotriva titlului de creanță debitorul poate formula contestație în condițiile și termenele stabilite de prezenta ordonanță de urgență.

(4) Structurile de control prevăzute la art. 20, care sunt organizate în afara autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, au obligația transmiterii titlurilor de creanță

pe care le-au emis autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene care gestionează programul pentru care s-a emis acest titlu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data emiterii acestuia.

Art. 35. — Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a înscrie în Registrul debitorilor titlul de creanță rezultată din nereguli, în 3 zile lucrătoare de la data emiterii acestuia, respectiv de la data primirii acestuia, în cazul în care nu este emis de structura de control care funcționează în cadrul autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene.

Art. 36. — Prin derogare de la dispozițiile art. 36 și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență a unui beneficiar, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sunt obligate să demareze activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare prevăzută de prezenta ordonanță de urgență pentru sumele acordate în cadrul contractului/acordului/deciziei de finanțare din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora.

Art. 37. — Conducerea autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene are obligația să monitorizeze trimestrial toate cazurile de nereguli și să dispună măsurile care se impun pentru îmbunătățirea sistemelor de management și control financiar, în scopul prevenirii reapariției în viitor a acestora.

CAPITOLUL IV

Modalități de stingere a creanțelor rezultate din nereguli

Art. 38. — Stingerea creanțelor bugetare rezultate din nereguli se realizează prin:

- a) încasare;
- b) deducere din plățile/rambursările următoare;
- c) executarea garanțiilor bancare depuse de debitor în aplicarea prevederilor contractului/acordului de finanțare în cadrul căruia a fost emis titlul de creanță;
- d) compensare, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- e) executare silită, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- f) anulare;
- g) prescripție;
- h) alte modalități prevăzute de lege.

Art. 39. — Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sunt responsabile pentru urmărirea stingerii creanțelor bugetare rezultate din nereguli.

Art. 40. — (1) În cazul în care creanțele bugetare rezultate din nereguli nu pot fi recuperate prin încasare, deducere din plăți/rambursări următoare și/sau executarea garanțiilor bancare, prevăzute la art. 38 lit. a)—c), autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene transmit titlurile executorii prevăzute la art. 43, împreună cu dovada comunicării acestora, organelor fiscale competente, care vor duce la îndeplinire măsurile asigurătorii prevăzute la cap. VI din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispuse de autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, și vor efectua procedura de executare silită, precum și procedura de compensare pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit din fondurile europene și/sau fondurile publice naționale aferente acestora, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul beneficiarilor publici prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind

gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 14 și 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2009, cu modificările și completările ulterioare, recuperarea sumelor înscrise în titlurile de creanță devenite executorii se efectuează din conturile de venituri ale bugetelor în care a fost efectuată rambursarea cheltuielilor. Recuperarea sumelor, în vederea reintegririi conturilor fondurilor europene, se efectuează pe baza unui referat întocmit de autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene care a efectuat rambursarea cheltuielilor, adresat unității Trezoreriei Statului la care sunt deschise conturile de venituri bugetare.

(3) Procedura de restituire a sumelor prevăzute la alin. (2) și modelul referatului de restituire se stabilesc prin norme metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 41. — (1) Recuperarea creanțelor bugetare rezultate din nereguli prin încasare se efectuează în conturile indicate în titlul de creanță, în moneda stabilită în contractul/acordul/decizia/ordinul de finanțare

(2) Recuperarea creanțelor bugetare prin deducerea din plățile/rambursările următoare pe care debitorul este îndreptățit să le primească se efectuează numai în cadrul aceluiași/aceleiași program/instrument financiar/fond/facilități, cu excepția cazurilor prevăzute de actele normative în vigoare care reglementează gestionarea fondurilor europene în cadrul programelor de finanțare a politicii agricole comune, precum și în alte cazuri în care există un acord scris al Comisiei Europene/donatorului public internațional.

(3) Recuperarea creanțelor bugetare rezultate din nereguli prin executare silită, inclusiv prin compensare cu sume de restituit sau de rambursat de la bugetul de stat, se efectuează în lei, în conturile indicate de organele fiscale competente, urmând ca sumele rezultate din aceste recuperări să se vireze de îndată de către organele fiscale în conturile indicate în titlul de creanță sau comunicate de autoritățile prevăzute la art. 20.

Art. 42. — (1) Creanțele bugetare rezultate din nereguli sunt scadente la expirarea termenului de plată stabilit în titlul de creanță, respectiv în 30 de zile de la data comunicării titlului de creanță.

(2) Debitorul datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor stabilite prin titlul de creanță o dobândă care se calculează prin aplicarea ratei dobânzii datorate la soldul rămas de plată din contravaloarea în lei a creanței bugetare, din prima zi de după expirarea termenului de plată stabilit în conformitate cu prevederile alin. (1) până la data stingerii acesteia.

(3) În vederea încasării de la debitor a dobânzii prevăzute la alin. (2), autoritățile competente care au emis procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare, în aplicarea prevederilor art. 21, au obligația de a calcula cuantumul acesteia și de a emite un proces-verbal de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate,

care constituie titlu de creanță și care se comunică debitorului. Modelul procesului-verbal de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Rata dobânzii datorate este rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data întocmirii procesului-verbal de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate.

(5) Sumele reprezentând dobânzi datorate pentru neachitarea la termen a obligațiilor prevăzute în titlul de creanță se fac venit la același buget în care se virează și creanța bugetară rezultată din nereguli.

(6) Creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate li se aplică toate prevederile aplicabile creanțelor bugetare rezultate din nereguli.

Art. 43. — Constituie titlu executoriu, după caz:

a) procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare, nota de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare și procesul-verbal de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din aplicarea dobânzii datorate, de la data la care creanță bugetară este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut în procesul-verbal, conform art. 141 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă.

Art. 44. — (1) Plătitor al creanțelor bugetare rezultate din nereguli și al dobânzii datorate este persoana juridică, entitatea sau asocierea fără personalitate juridică sau persoana fizică stabilită ca debitor prin titlul de creanță. Persoana fizică nu poate fi stabilită ca plătitor al creanțelor bugetare rezultate din nereguli decât în calitatea acesteia de beneficiar de fonduri europene și/sau de fonduri publice naționale aferente acestora.

(2) În cazul în care creanța bugetară rezultată din nereguli și dobânda datorată nu a fost achitată de către persoanele prevăzute la alin. (1), debitor devine persoana juridică sau fizică prevăzută la art. 25 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1) privind persoana fizică.

Art. 45. — (1) Dreptul de a stabili creanța bugetară se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor datei de închidere a programului, comunicată oficial de către Comisia Europeană/donatorul public internațional prin emiterea declarației finale de închidere, cu excepția cazului în care normele Uniunii Europene sau ale donatorului public internațional prevăd un termen mai mare.

(2) Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței bugetare se realizează în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.

(3) Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței bugetare pentru care normele comunitare prevăd un termen mai mare de 5 ani se realizează în cazurile și în condițiile stabilite de normele comunitare respective.

(4) În cazul în care existența creanței bugetare depinde de existența unei fapte penale, respectiv a unei fraude, și a fost sesizat DLAF, autoritățile competente prevăzute la art. 20 suspendă de drept emiterea titlului de creanță până la obținerea deciziei definitive și irevocabile a instanței privind caracterul penal sau nu al faptei incriminate și dispune aplicarea măsurilor asiguratorii prevăzute la art. 40 alin. (1).

CAPITOLUL V

Contestarea titlurilor de creanță emise pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit ca urmare a unor nereguli

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 46. — (1) Împotriva titlului de creanță se poate formula contestație în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ, în condițiile legii.

(3) Este îndreptățit la contestație debitorul, personal sau prin reprezentant legal.

SECȚIUNEA a 2-a

Soluționarea contestațiilor administrative împotriva titlurilor de creanță

Art. 47. — (1) Contestația administrativă se formulează în scris, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data comunicării titlului de creanță, și trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) datele de identificare a contestatarului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura contestatarului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila, în cazul persoanelor juridice.

(2) Dovada calității de împuternicit al contestatarului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(3) Obiectul contestației administrative îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise în procesul-verbal de stabilire a creanței bugetare care reprezintă titlu de creanță.

(4) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de decădere.

(5) Contestația administrativă se depune la autoritatea publică emitentă a titlului de creanță care este contestat și nu este supusă taxelor de timbru.

Art. 48. — (1) În situația în care autoritatea publică emitentă a titlului de creanță în aplicarea prevederilor art. 21 constată că în contestație nu sunt cuprinse toate informațiile prevăzute la art. 47 alin. (2), va cere contestatarului ca, în termen de 5 zile de la înștiințarea prin care i se aduce la cunoștință această situație, să completeze contestația.

(2) În cazul în care contestatarul nu se conformează obligației impuse la art. 47 alin. (2), contestația va fi respinsă fără a se proceda la analizarea fondului.

Art. 49. — (1) Contestația poate fi retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia.

(2) Prin retragerea contestației, contestatarul nu pierde dreptul de a înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.

Art. 50. — (1) Autoritatea publică emitentă a titlului de creanță în aplicarea prevederilor art. 21 se va pronunța prin decizie motivată cu privire la admiterea, în tot sau în parte, a contestației sau la respingerea ei, în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației sau a completării acesteia conform art. 48 alin. (1), după caz.

(2) Autoritatea publică competentă cu soluționarea contestației poate suspenda, prin decizie motivată, procedura de soluționare atunci când:

a) structura de control care a efectuat activitatea de verificare prevăzută la art. 21 a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, a cărei constatare ar avea o influență hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

(4) În cazul admiterii contestației, se decide anularea titlului de creanță atacat și, după caz, emiterea unui nou titlu, care va avea în vedere strict considerentele deciziei.

(5) Prin soluționarea contestației nu se poate crea contestatarului o situație mai grea în propria sa cale de atac.

(6) Decizia autorității se va comunica debitorului în termen de 5 zile lucrătoare de la pronunțare.

(7) Introducerea contestației pe calea administrativă nu suspendă executarea titlului de creanță.

(8) Prevederile alin. (7) nu aduc atingere dreptului contestatarului sau al împuternicitului acestuia de a cere suspendarea executării titlului de creanță, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Instanța competentă poate suspenda executarea dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate.

Art. 51. — (1) Decizia de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

(2) Deciziile pronunțate în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Corecții financiare

Art. 52. — (1) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene și autoritățile de certificare au obligația aplicării corecțiilor financiare, pe baza titlurilor de creanță emise de autoritățile competente prevăzute la art. 20.

(2) În cazul programelor finanțate din fonduri europene de postaderare acordate României, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a nu reutiliza sumele excluse de la finanțare, în conformitate cu prevederile alin. (1), pentru operațiunea sau operațiunile care a/au făcut obiectul corecției și, în cazul unei corecții financiare aplicate în urma unei nereguli sistemice, pentru operațiunile care intră sub incidența parțială ori totală a axei prioritare în care s-a produs neregula sistemică respectivă.

(3) În cazul programelor pentru care se aplică mecanismul deducerilor și care sunt finanțate din fonduri europene de preaderare acordate României, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația de a deduce temporar din următoarea declarație de cheltuieli sumele plătite și incluse în declarații de cheltuieli emise anterior, dacă aceste sume fac obiectul constatărilor cu implicații financiare din rapoartele finale ale Autorității de Audit, până la finalizarea procedurilor prevăzute la art. 21 alin. (1)—(16) sau, după caz, alin. (26).

(4) Obligația prevăzută la alin. (3) se aplică și autorităților de certificare referitor la declarațiile de cheltuieli emise către Comisia Europeană.

Art. 53. — (1) Constatărilor cu implicații financiare din actele de control/audit extern întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional li se aplică prevederile art. 21 alin. (4)

(2) Poziția părții române în ceea ce privește acceptarea/neacceptarea integrală sau parțială a constatărilor cu implicații financiare din actele de control/audit extern întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional se stabilește de către autoritățile cu competențe în

gestionarea fondurilor europene, în baza actului de constatare sau a rezultatelor preliminare ale investigațiilor, cu informarea autorității de certificare, a Autorității de Audit și, după caz, a DLAF.

(3) Termenul de investigare a acestor constatări cu implicații financiare nu poate depăși 90 de zile.

(4) Rezultatul acestor investigații este prezentat reprezentanților Uniunii Europene/donatorului public internațional.

Art. 54. — În situația în care reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, ca urmare a prezentării rezultatelor investigației, decid continuarea procedurii de aplicare a corecțiilor financiare, autoritățile naționale, prin reprezentanți mandatați ai autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene implicate în programul respectiv, ai autorității de certificare și, după caz, ai Autorității de Audit, participă la o audiere/conciliere cu reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, dacă procedurile donatorului o prevăd.

Art. 55. — În situația în care, ca urmare a procedurii de audiere/conciliere, poziția autorităților române rămâne divergentă în raport cu cea a reprezentanților Uniunii Europene/donatorului public internațional, a cărui decizie finală este aplicarea de corecții financiare României, autoritățile române pot decide, la inițiativa autorității cu competențe în gestionarea fondurilor europene, cu avizul autorităților de certificare și cu aprobarea ministrului finanțelor publice:

a) inițierea procedurii de contestare la instanțele stabilite prin acordurile cu Uniunea Europeană/donatorii a deciziei finale a reprezentanților Uniunii Europene/donatorului privind corecția financiară aplicată României; sau

b) neinițierea procedurii de contestare la instanțele stabilite prin acordurile cu Uniunea Europeană/donatorii publici internaționali și, în acest caz, acceptarea constatării cu implicații financiare stabilite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorul public internațional, dacă sumele reprezentând propunerea de corecție financiară pot fi reutilizate în cadrul programului respectiv.

Art. 56. — Sumele necesare finanțării debitelor stabilite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorul public internațional ca urmare a aplicării corecțiilor financiare se transferă în contul programului sau, după închiderea programului, direct în conturile Uniunii Europene/donatorului public internațional, în prima instanță de la bugetul de stat, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 57. — (1) În situația în care reprezentanții Uniunii Europene/donatorul public internațional decid/decide, ca urmare a concluziilor unui act de control/audit extern, suspendarea/întreruperea plăților pentru programul respectiv, din cauza constatării unor nereguli cu caracter sistemic sau a unor deficiențe ale sistemelor de management și control potențial generatoare de nereguli cu caracter sistemic, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene are obligația întocmirii unui plan de măsuri în vederea soluționării neregulilor/deficiențelor semnalate, cu informarea prealabilă a autorității de certificare.

(2) În cazul specificat la alin. (1) al constatării unor nereguli de sistem sau a unor deficiențe ale sistemelor de management și control potențial generatoare de nereguli cu caracter sistemic, autoritățile prevăzute la art. 20 au în plus obligația de reverificare prevăzută la art. 25.

(3) Autoritatea de Audit întocmește un raport privind modul de implementare a măsurilor cuprinse în programul de măsuri și, după caz, asupra modului în care au fost realizate reverificările

precizate la alin. (2), care este prezentat reprezentanților Uniunii Europene/donatorului public internațional.

CAPITOLUL VII

Activitatea de raportare a neregulilor

Art. 58. — (1) În aplicarea prevederilor reglementărilor europene, România are obligația să raporteze către Comisia Europeană — OLAF toate cazurile de nereguli care au făcut obiectul unui act de constatare primară administrativă, în termenele și respectând pragurile și excepțiile prevăzute în regulamentele europene, respectiv în memorandumurile și acordurile de finanțare.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, sunt considerate acte de constatare primară administrativă:

a) procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis de autoritățile competente prevăzute la art. 20 și documentul de constatare emis de Autoritatea de Audit în aplicarea prevederilor art. 24, care sunt și acte administrative în sensul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) actul de control emis de DLAF și raportul de inspecție emis de OLAF.

(3) În aplicarea prevederilor acordurilor semnate cu alți donatori publici internaționali, România are obligația raportării tuturor cazurilor de nereguli în funcție de regulile specifice stabilite cu aceștia.

Art. 59. — (1) La nivel național, activitatea de raportare a neregulilor, prevăzută în legislația europeană, către Comisia Europeană este coordonată de către DLAF.

(2) Formatul, termenele și procedura aplicabilă la nivel național în materie de raportare se stabilesc, pentru fiecare instrument financiar, printr-un manual elaborat de DLAF în baza regulamentelor europene și a instrucțiunilor și procedurilor OLAF.

(3) În cazul celorlalți donatori publici internaționali, raportarea neregulilor la nivel național este reglementată prin acordurile de implementare a fondurilor care provin de la aceștia.

CAPITOLUL VIII

Abateri și sancțiuni

Art. 60. — (1) Constituie abateri de la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență următoarele fapte:

a) neînregistrarea de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a tuturor constatărilor cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din actele de control/audit întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, a celor din actele de control emise de DLAF, a celor din rapoartele de audit emise de Autoritatea de Audit/structurile de audit intern și a celor din rapoartele de verificare emise de autoritatea de certificare, precum și a tuturor sesizărilor validate sau respinse;

b) netransmiterea de către autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene, în termenul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, a tuturor constatărilor cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare din actele de control/audit întocmite de reprezentanții Uniunii Europene/donatorului public internațional, a celor din actele de control emise de DLAF, a celor din rapoartele de audit emise de Autoritatea de Audit/structurile de audit intern și a celor din rapoartele de verificare emise de autoritatea de certificare, precum și a sesizărilor către structura de control organizată în cadrul instituției publice în care funcționează autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene;

c) neorganizarea de către managementul structurii de control din cadrul instituției publice în care funcționează autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene, la termenul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, a investigațiilor ca urmare a luării la cunoștință a apariției unor posibile nereguli și/sau neemiterea actului de control ca urmare a respectivelor investigații;

d) neemiterea procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare, în termenul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență;

e) netransmiterea procesului-verbal de stabilire a creanței bugetare de către structurile prevăzute la art. 20 către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, în vederea declanșării procedurilor de stingere a creanțelor bugetare;

f) nerespectarea termenelor de raportare prevăzute în procedura aplicabilă la nivel național stabilită prin manualul prevăzut la art. 59 alin. (2);

g) netransmiterea de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene și de către structurile de control organizate în cadrul instituției publice în care funcționează autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene la DLAF a cazurilor care prezintă indicii de fraudă;

h) netransmiterea de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a datelor, documentelor și informațiilor necesare procesului de audit solicitate de Autoritatea de Audit;

i) neînregistrarea de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a debitelor în Registrul debitorilor;

j) neurmărirea de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a încasării debitelor rezultate din nereguli.

(2) Se consideră circumstanță agravantă a abaterii menționate la alin. (1) lit. c) situația în care constatările cu implicații financiare sau cu posibile implicații financiare sunt incluse în:

a) rapoartele de audit extern ale Autorității de Audit/ale altor auditori externi, actele de control elaborate de DLAF;

b) rapoartele misiunilor de verificare la fața locului efectuate de autorități de management privind activitatea organismelor intermediare, în condițiile în care activitatea de autorizare a plăților a fost delegată la nivelul organismelor intermediare sau de autoritățile de certificare;

c) rapoartele de audit intern ale departamentelor de audit intern din cadrul autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene sau din cadrul instituției în care acestea funcționează;

d) rapoartele de audit extern realizate de reprezentanți ai Comisiei Europene, ai Curții Europene de Conturi sau ai altor donatori publici internaționali, precum și rapoartele de inspecție emise de OLAF;

e) rapoartele de verificare la fața locului realizate de autoritățile de certificare.

(3) Abaterile prevăzute la alin. (1) se constată de autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, Autoritatea de Audit și de către structura de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice.

(4) Ca urmare a constatării abaterilor prevăzute la alin. (1), autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sunt obligate să întreprindă acțiunile necesare pentru înlăturarea cauzelor acestor abateri și să aibă în vedere constatările la evaluarea activității personalului care se realizează în aplicarea prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 61. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor acestei ordonanțe de urgență se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 62. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministerele coordonatoare sau ministerele în cadrul cărora funcționează autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene și Ministerul Finanțelor Publice au obligația organizării/reorganizării structurilor de control care să asigure exercitarea atribuțiilor ce le revin în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 63. — Prevederile secțiunii a 2-a a cap. II se vor aplica contractelor/acordurilor/deciziilor/ordinelor de finanțare încheiate după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență

Art. 64. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 65. — Orice referire în actele normative existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență la Ordonanța Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare, și orice trimitere la actul normativ menționat se vor considera ca referire/trimitere la prezenta ordonanță de urgență și/sau la secțiunile corespunzătoare din prezenta ordonanță de urgență, după caz.

Art. 66. — Activitățile de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare care sunt în desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se finalizează și se valorifică cu aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Corecțiile/Reducerile financiare aplicabile cheltuielilor aferente proiectelor finanțate din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora în caz de nerespectare a reglementărilor privind achizițiile

1. Contracte a căror valoare este egală sau mai mare decât plafonul/pragul stabilit în legislația națională privind achizițiile publice pentru care există obligația publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

Nr. crt.	Abateră constatată	Descrierea abaterii constatate	Corecție/Reducere
1.1.	Nerespectarea procedurilor de publicitate	Contractul a fost atribuit fără respectarea cerințelor privind publicitatea, reglementate prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice, cu excepția cazurilor menționate la pct.1.2 Această abatere constituie o încălcare flagrantă a uneia dintre condițiile de finanțare din fonduri europene.	100% din valoarea contractului în cauză
1.2.	Nerespectarea procedurilor de publicitate, dar, totuși, a existat un anumit grad de publicitate	Contractul a fost atribuit fără respectarea cerințelor privind publicitatea, reglementate prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice, însă a existat, totuși, o publicitate care a permis operatorilor economici aflați pe teritoriul altui stat să aibă acces la procedura de achiziție în cauză.	25% din valoarea contractului în cauză
1.3.	Atribuirea de contracte de achiziție (acte adiționale) pentru lucrări, servicii sau bunuri suplimentare atribuite fără aplicarea unei proceduri competitive, fără respectarea condițiilor prevăzute de legislația națională și comunitară, inclusiv în absența unei urgențe extreme determinate de apariția unor evenimente imprevizibile sau în absența unor circumstanțe neprevăzute)	Contractul inițial a fost atribuit cu respectarea legislației naționale și comunitare privind achizițiile publice, dar a fost urmat de unul sau mai multe contracte suplimentare (acte adiționale), care au fost atribuite fără respectarea legislației naționale și comunitare privind achizițiile publice, în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor (inclusiv condiția de extremă urgență determinată de evenimente imprevizibile sau condiția existenței unor circumstanțe neprevăzute care să necesite lucrări, servicii sau bunuri suplimentare) care permit recurgerea la procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare.	a) 100% din valoarea totală a contractelor suplimentare (actelor adiționale) în cauză, în cazul în care valoarea totală a contractelor suplimentare (actelor adiționale) depășește procentul din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice; b) rata corecției/reducerii prevăzute la lit. a) poate fi diminuată — cu respectarea principiului proporționalității — până la 25% din valoarea cumulată a contractelor suplimentare (actelor adiționale), în cazul în care valoarea totală a contractelor suplimentare (actelor adiționale) atribuite fără respectarea legislației naționale privind achizițiile publice nu depășește procentul din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice.
1.4.	Achiziția unor lucrări sau servicii suplimentare/adiționale, care datorită unor circumstanțe neprevăzute au devenit necesare, cu depășirea procentului din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice)	Contractul inițial a fost atribuit cu respectarea legislației naționale și comunitare privind achizițiile publice, dar a fost urmat de unul sau mai multe contracte suplimentare (acte adiționale), a căror valoare cumulată depășește procentul din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice, iar lucrările sau serviciile suplimentare/adiționale nu constituie activități distincte în sensul reglementărilor europene (directive). Contractul inițial a fost atribuit cu respectarea legislației privind achizițiile publice, dar a fost urmat de unul sau mai multe contracte suplimentare (acte adiționale), iar lucrările sau serviciile suplimentare/adiționale constituie activități distincte în sensul reglementărilor europene (directive). În cazul în care valoarea cumulată a contractelor suplimentare (actelor adiționale) depășește procentul din valoarea contractului	100% din valoarea cumulată care depășește procentul din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația națională și comunitară privind achizițiile publice. 100% din valoarea cumulată a contractelor suplimentare (actelor adiționale) în cauză 25% din valoarea cumulată a contractelor suplimentare (actelor adiționale) în cauză

Nr. crt.	Abaterea constatată	Descrierea abaterii constatate	Corecție/Reducere
		inițial, stabilit ca limită prin legislația privind achizițiile publice, se aplică prevederile pct.1.1. În cazul în care valoarea cumulată a contractelor suplimentare (actelor adiționale) nu depășește procentul din valoarea contractului inițial, stabilit ca limită prin legislația privind achizițiile publice, se aplică prevederile pct. 2.1.	
1.5.	Nedeclararea tuturor criteriilor de calificare și selecție și a factorilor de evaluare în documentația de atribuire sau în anunțul de participare	Contractul a fost atribuit cu respectarea cerințelor privind publicitatea, reglementate de legislația națională și comunitară privind achizițiile publice, dar în documentația de atribuire sau în anunțul de participare nu au fost expuse toate criteriile de calificare și selecție și/sau factorii de evaluare ori aceștia nu au fost suficient descriși.	25% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 10% sau la 5%, în funcție de gravitate.
1.6.	Aplicarea de criterii de atribuire (factori de evaluare) nelegale	Contractul a fost atribuit prin aplicarea de criterii de atribuire (factori de evaluare) nelegale (de exemplu: folosirea unui criteriu de calificare și selecție ca factor de evaluare a ofertelor, utilizarea unui factor de evaluare în neconcordanță cu factorii de evaluare stabiliți de autoritatea contractantă în documentația de atribuire și anunțul de participare, aplicarea incorectă și/sau discriminatorie a factorilor de evaluare, nerespectarea criteriului de atribuire stabilit de autoritatea contractantă în anunțul de participare și în documentația de atribuire).	25% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 10% sau la 5%, în funcție de gravitate.
1.7.	Stabilirea în documentația de atribuire sau în anunțul de participare a unor criterii de calificare și selecție sau a unor factori de evaluare nelegali	Cazurile în care anumiți potențiali ofertanți au fost împiedicați să participe la o procedură de atribuire din cauza unor criterii restrictive stabilite în anunțul de participare sau în documentația de atribuire (de exemplu, obligația de a avea deja o reprezentanță în țară sau în regiune ori stabilirea unor standarde tehnice prea specifice care favorizează un singur operator sau cerințe privind deținerea de experiență în regiune)	25% din valoarea contractului în cauză. (O reducere/corecție financiară în proporție de 100% din valoarea contractului poate fi aplicată în cele mai grave cazuri, unde există o intenție de a exclude în mod deliberat anumiți ofertanți.)
1.8.	Definirea insuficientă sau discriminatorie a obiectului contractului	Descrierea obiectului contractului din documentația de atribuire sau din anunțul de participare este discriminatorie ori insuficientă pentru a permite ofertanților să identifice obiectul contractului sau autorităților contractante să atribuie contractul.	25% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 10% sau la 5%, în funcție de gravitate.
1.9.	Negocierea în timpul procedurii de atribuire	Contractul a fost atribuit prin licitație deschisă sau restrânsă, dar autoritatea contractantă a negociat cu ofertanții pe parcursul procedurii de atribuire; fac excepție discuțiile/solicitările care au ca scop numai clarificarea sau completarea conținutului ofertelor ori precizarea obligațiilor autorității contractante.	25% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 10% sau la 5%, în funcție de gravitate.
1.10.	Reducerea obiectului contractului fără reducerea proporțională a valorii contractului i)	Contractul a fost atribuit cu respectarea legislației naționale și comunitare privind achizițiilor publice, însă a fost urmat de reducerea obiectului contractului, fără reducerea proporțională a valorii contractului (această reducere/corecție se aplică chiar și în cazul în care suma scăzută este utilizată pentru realizarea altor lucrări).	Suma corespunzătoare reducerii obiectului contractului plus 25% din valoarea finală a obiectului contractului (rata reducerii/corecției de 25% poate fi diminuată în cazuri justificate)

Nr. crt.	Abaterea constatată	Descrierea abaterii constatate	Corecție/Reducere
1.11.	Reducerea obiectului contractului cu reducerea proporțională a valorii contractului i)	Contractul a fost atribuit cu respectarea legislației naționale și comunitare privind achizițiile publice, însă a fost urmat de reducerea obiectului contractului, cu reducerea proporțională a valorii contractului (această reducere/corecție se aplică chiar și în cazul în care suma scăzută este utilizată pentru realizarea altor lucrări suplimentare/aditionale fără respectarea dispozițiilor legale).	25% din valoarea finală a obiectului contractului (rata reducerii/corecției de 25% poate fi diminuată în cazuri justificate)
1.12.	Aplicarea necorespunzătoare a unor elemente auxiliare procedurii de atribuire	Contractul a fost atribuit cu respectarea legislației privind achizițiile publice, însă nu au fost respectate unele obligații auxiliare, cum ar fi publicarea anunțului de atribuire a contractului. Dacă acest tip de neregulă este doar de natură formală, fără un potențial impact financiar, nu se va aplica nicio reducere/corecție financiară.	2%, 5% sau 10% din valoarea contractului, în funcție de gravitatea neregulii și caracterul repetitiv al acesteia

2. Contracte a căror valoare este sub plafonul/pragul stabilit de legislația națională privind achizițiile publice pentru publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*)

Nr. crt.	Abaterea constatată	Descrierea abaterii constatate	Corecție/Reducere
2.1.	Nerespectarea cerințelor privind asigurarea unui grad adecvat de publicitate și transparență ii)	Contractul a fost atribuit fără lansarea adecvată a unei proceduri competitive, nerespectându-se principiul transparenței.	25% din valoarea contractului în cauză
2.2.	Contracte de achiziții (acte adiționale) pentru bunuri, lucrări sau servicii suplimentare, atribuite fără competiție adecvată, în absența unei urgențe imperative rezultate din evenimente imprevizibile sau în absența unor circumstanțe neprevăzute i)	Contractul inițial a fost atribuit cu respectarea regulilor de achiziție, dar a fost urmat de unul sau mai multe contracte suplimentare (acte adiționale) care au fost atribuite fără asigurarea unei competiții adecvate, în absența unei urgențe imperative rezultate din evenimente imprevizibile sau în absența unor circumstanțe neprevăzute care să le justifice.	25% din valoarea contractelor atribuite fără lansarea unei proceduri competitive
2.3.	Aplicarea unor criterii de calificare și selecție sau a unor factori de evaluare nelegali	Aplicarea unor criterii de calificare și selecție sau a unor factori de evaluare care împiedică anumiți ofertanți potențiali să participe la procedura de atribuire din cauza restricțiilor stabilite în documentația de atribuire (de exemplu, obligația de a avea deja o reprezentanță în țară sau în regiune ori stabilirea unor standarde tehnice prea specifice care favorizează un singur operator)	10% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 5%, în funcție de gravitate.
2.4.	Încălcarea principiului tratamentului egal	Contractele au fost atribuite cu respectarea cerințelor privind publicitatea, dar procedura de atribuire a încălcat principiul tratamentului egal al operatorilor (de exemplu, în cazul în care autoritatea contractantă a făcut o alegere arbitrară a anumitor ofertanți cu care a negociat atribuirea contractului sau a oferit un tratament preferențial unuia dintre ofertanții invitați la negociere).	10% din valoarea contractului în cauză. Rata reducerii/corecției poate fi diminuată la 5%, în funcție de gravitate.

i) În vederea determinării valorii optime a corecției financiare care trebuie aplicată pentru nerespectarea reglementărilor naționale privind achizițiile publice, gradul de flexibilitate este redus și nu se poate aplica decât în cazul în care prin modificările contractelor, operate după atribuirea lor, (1) autoritatea contractantă nu a modificat în mod substanțial datele cuprinse în invitația la participare și în caietul de sarcini, prin modificările aduse prin contractele suplimentare (actele adiționale), (2) dacă modificările ar fi fost incluse în invitația de participare sau în caietul de sarcini, nu ar fi avut un impact substanțial asupra ofertelor primite. Elementele esențiale privind atribuirea contractului se referă în special la valoarea contractului, natura activităților, termenul de execuție, condițiile de plată și materialele utilizate. Este întotdeauna necesară o analiză caz cu caz.

ii) Conceptul de „grad de publicitate adecvat” trebuie interpretat astfel:

a) Principiul egalității de tratament și cel al nediscriminării impun o obligație de transparență care constă în garantarea, în favoarea oricărui potențial ofertant, a unui grad de publicitate care să permită atribuirea contractului în condiții adecvate de competiție. Obligația de transparență presupune că un potențial ofertant care operează pe teritoriul unui alt stat membru poate avea acces la informații relevante privind o procedură de achiziții înainte ca aceasta să fie finalizată, astfel încât, dacă acel potențial ofertant dorește, să își poată exprima interesul prin participarea la procedura respectivă.

b) În unele cazuri, datorită unor circumstanțe speciale, cum ar fi o miză economică foarte redusă, participarea la o procedură de achiziții poate să nu prezinte interes pentru operatorii economici care operează în alte state membre. În aceste cazuri, efectele asupra libertăților fundamentale trebuie să fie considerate ca fiind prea aleatorii și prea indirecte ca să justifice aplicarea normelor juridice derivate din dreptul comunitar primar și din acest motiv nu se aplică corecții financiare.

Este de competența autorității contractante să determine dacă o procedură de achiziție prezintă sau nu un interes potențial pentru operatorii economici care operează în alt stat membru. Această decizie a autorității contractante trebuie să fie fundamentată pe o evaluare a circumstanțelor specifice fiecărui caz în parte, cum ar fi obiectul procedurii de achiziție, valoarea sa estimată, caracteristicile particulare ale sectorului de activitate în cauză (mărimea și structura pieței, practicile comerciale etc.), precum și zona geografică în care este organizată procedura de achiziție.

*) Prevederile pct. 2 se aplică și beneficiarilor privați de fonduri europene care au obligația respectării unor ghiduri/instrucțiuni privind achizițiile, în situația în care acestea sunt parte integrantă din contractul/acordul/ordinul/decizia de finanțare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.767/2004 privind modul de organizare și funcționare a serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În cadrul aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor funcționează Departamentul Schengen, afaceri europene și relații internaționale, care este autoritatea națională în domeniu ce asigură și răspunde de îndeplinirea tuturor condițiilor necesare pentru aderarea României la Acordul Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune și la Convenția de aplicare a acestuia.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Departamentul Schengen, afaceri europene și relații internaționale coordonează, la nivel național, activitățile desfășurate de instituțiile și autoritățile cu responsabilități în domeniu, conform Planului de acțiune Schengen și Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat a României.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Numirea și eliberarea din funcție a șefului Departamentului Schengen, afaceri europene și relații internaționale, a șefului Departamentului relația cu Parlamentul și a adjunctului șefului Departamentului ordine și siguranță publică se fac prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.”

3. Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.767/2004 privind modul de organizare și funcționare a serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.048 din 12 noiembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare, structura organizatorică, statul de funcții și numărul de posturi ale serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și

înmatriculare a vehiculelor se aprobă prin ordin al prefectului, cu avizul Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, în limita numărului maxim de posturi în finanțare stabilit anual de ordonatorul principal de credite, pentru serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor.

(2) Începând cu anul 2012, redimensionarea numărului maxim de posturi, pentru fiecare serviciu public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, proporțional cu volumul de activitate din anul precedent, la nivelul fiecărui serviciu public comunitar.”

2. La articolul 11, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Concursurile pentru ocuparea funcțiilor vacante din cadrul serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor se organizează la sediul Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor.

(4) Comisiile de concurs se stabilesc prin dispoziții ale directorului Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor și vor fi formate din specialiști ai acestei instituții și reprezentanți ai Instituției Prefectului.”

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi ale Administrației Naționale prevăzute este de 1.100, inclusiv președintele Administrației

Naționale, dintre care aparatul propriu 152 de posturi, inclusiv președintele Administrației Naționale.

(4) Statul de organizare al aparatului propriu se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar statele de organizare ale structurilor subordonate fără personalitate juridică și ale unităților teritoriale subordonate se aprobă de către președinte prin ordin, în limita numărului de posturi aprobat.”

2. Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale” se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 1.376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 25 noiembrie 2009, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Structura organizatorică a Arhivelor Naționale se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor, în limita posturilor aprobate.

(4) Numărul maxim de posturi pentru Arhivele Naționale este de 729.”

2. Anexa „Structura organizatorică a Arhivelor Naționale” se abrogă la data intrării în vigoare a ordinului ministrului administrației și internelor prevăzut la art. 4 alin. (3).

Art. V. — Încadrarea personalului în numărul de posturi finanțat în anul 2011 și pe noile funcții, stabilirea drepturilor salariale aferente, precum și încetarea raporturilor de serviciu sau de muncă, ca urmare a reorganizării potrivit prezentei hotărâri, se fac cu respectarea termenelor și a procedurilor legale, aplicabile fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

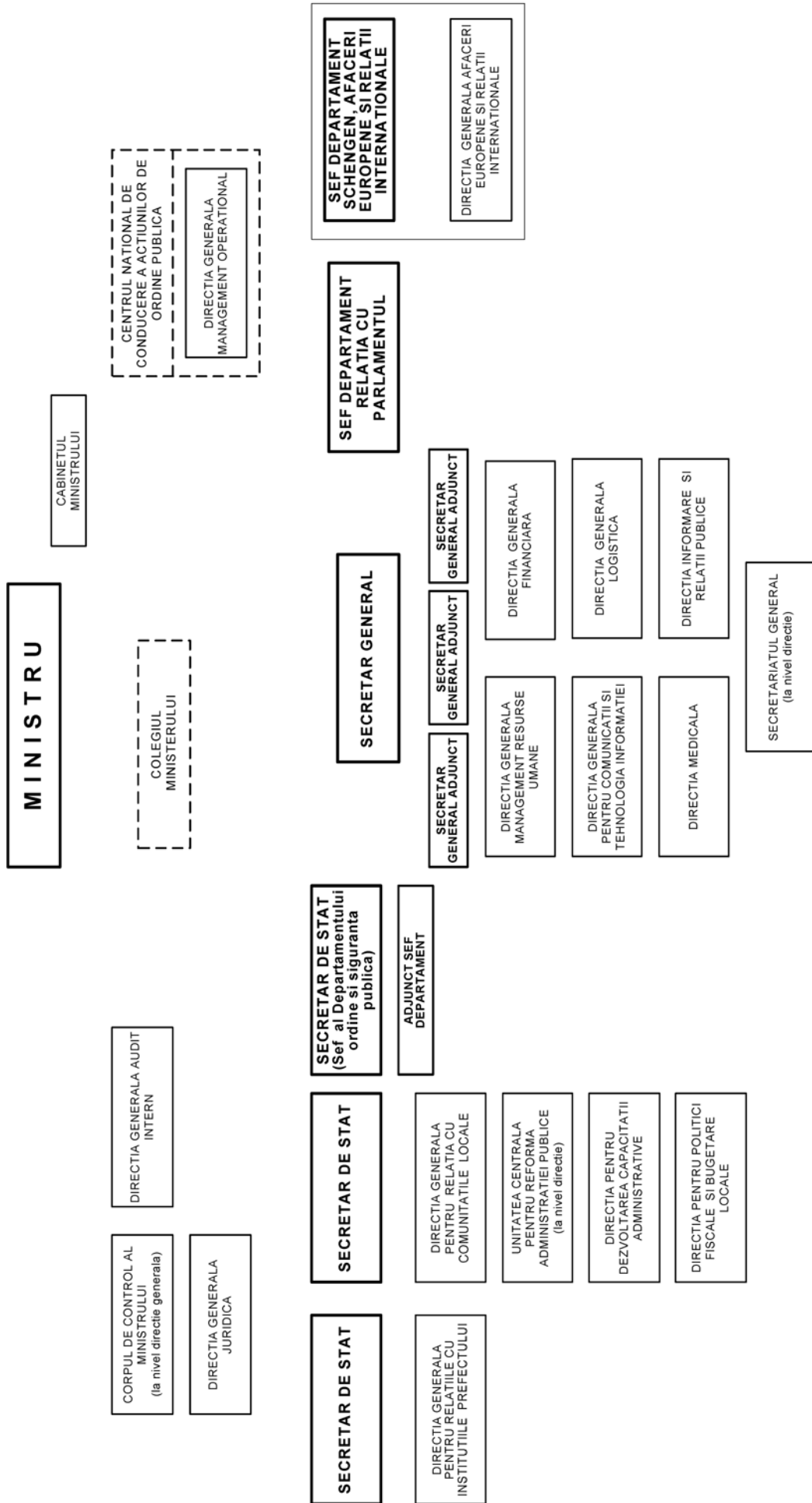
p. Ministrul administrației și internelor,
Gheorghe Emacu,
secretar de stat

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Adrian Gurău

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Laurențiu Sebastian Lăzăroiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ*) a Ministerului Administrației și Internelor

I. Aparatul central (propriu)

*) Structura organizatorică este reprodusă în facsimil.

II. Instituțiile și structurile aflate în subordinea/coordonarea**Ministerului Administrației și Internelor****A. Instituțiile și structurile aflate în subordinea Ministerului Administrației și Internelor**

1. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă
2. Direcția Generală Anticorupție
3. Unitatea de politici publice (la nivel direcție)
4. Oficiul responsabilului cu protecția datelor personale (la nivel serviciu)
5. Agenția Națională Antidrog (la nivel direcție)
6. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane (la nivel direcție)
7. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
8. Agenția Națională a Funcționarilor Publici
9. Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale
10. Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de

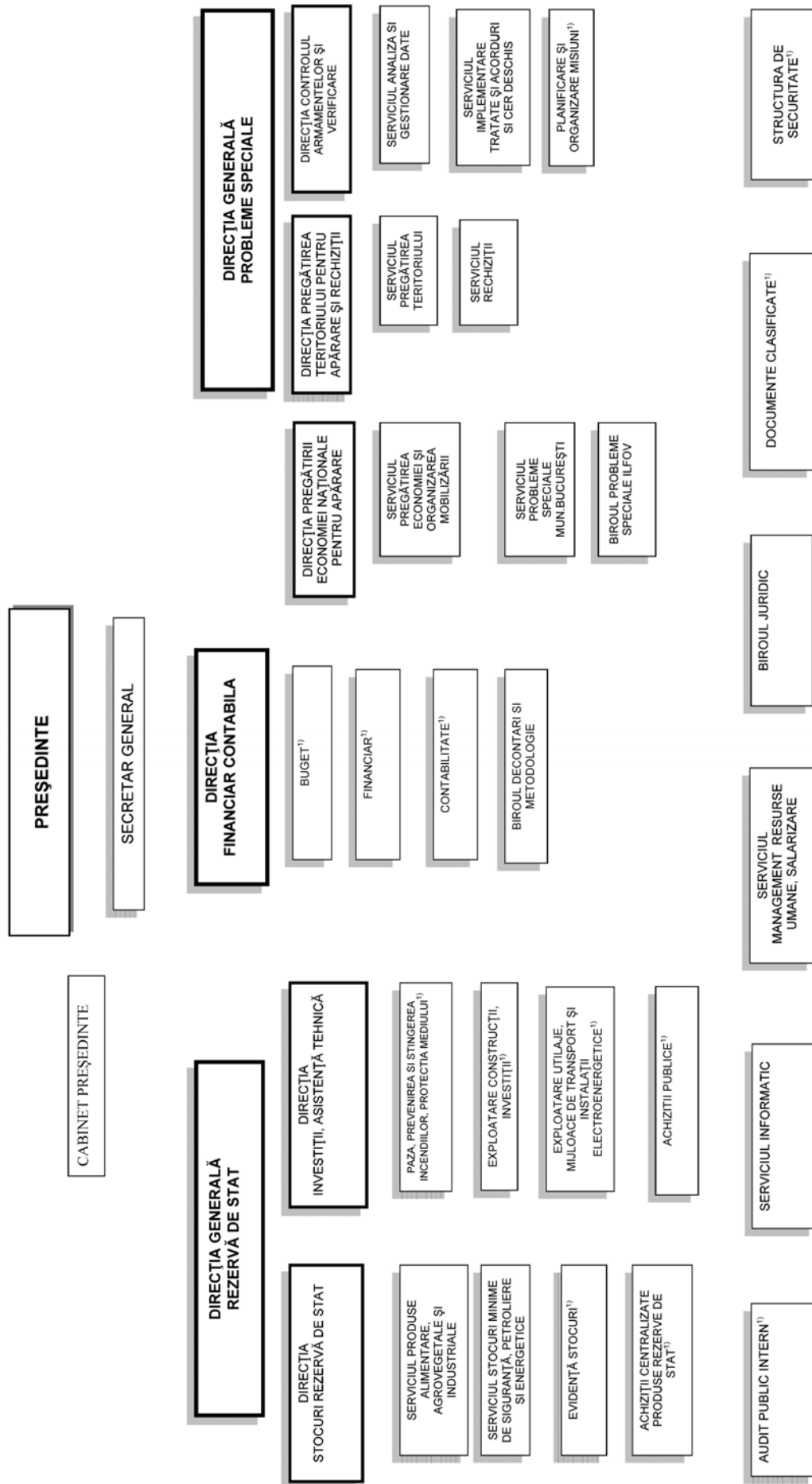
Utilități Publice

11. Instituția prefectului (42)
12. Direcția Generală de Pașapoarte
13. Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor
14. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
15. Direcția pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date
16. Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației și Internelor (e-administrație)
17. Oficiul Român pentru Imigrări
18. Arhivele Naționale
19. Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”
20. Institutul de Studii pentru Ordine Publică
21. Poliția Română
22. Jandarmeria Română
23. Poliția de Frontieră Română
24. Inspectoratul General de Aviație al Ministerului Administrației și Internelor
25. Centrul Național SIS (la nivel direcție)
26. Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Administrației și Internelor
27. Clubul Sportiv „Dinamo” București
28. Structuri subordonate unor unități centrale

B. Structurile aflate în coordonarea Ministerului Administrației și Internelor
Societatea Comercială „COMICEX” — S.A.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale

Numărul maxim de posturi: 1.100 inclusiv demnitarul

STRUCTURI SUBORDONATE

25 UNITĂȚI TERITORIALE SUBORDONATE
1 SERVICIU VERIFICAREA CALITĂȚII
PRODUSELOR REZERVĂ DE STAT

42 STRUCTURI TERITORIALE PENTRU PROBLEME SPECIALE
JUDEȚENE/MUN. BUCUREȘTI²⁾

1) se organizează la nivel compartiment;

2) se organizează la nivel de: - 1 serviciu Mun. București în cadrul Direcției pregătirii economiei naționale pentru apărare; - 6 birouri zonale; - 34 compartimente județene.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 257/2011 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România

Văzând referatul Direcției politica medicamentului nr. Cs.A. 7.429/2011,
având în vedere prevederile:

— art. 851 din titlul XVII „Medicamentul” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 75/2009 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 257/2011 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele de uz uman cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 31 martie 2011, se completează după cum urmează:

— **La articolul 1, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:**

„(2¹) Se completează Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România cu prețurile produselor nou-avizate/reavizate în perioada 26 martie—24 iunie 2011.

(2²) Se diminuează, la cererea deținătorului de autorizație de punere pe piață (APP) sau a reprezentantului acestuia, nivelul

existent al prețurilor produselor cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România.

(2³) Se exclud din Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România produsele ce nu mai pot fi menținute în circuitul terapeutic conform art. 730 alin. (9) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, la cererea deținătorului de APP sau a reprezentantului acestuia.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2011.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

București, 29 iunie 2011.

Nr. 1.100.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 92/2002 privind aprobarea Normei de metrologie legală CEE „NML CEE-71/349” — Calibrarea rezervoarelor navelor fluviale și de coastă

Având în vedere necesitatea transunerii prevederilor art. 1, art. 5 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Directiva 2011/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 de abrogare a directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. nr. 360 din 29 mai 2002, se abrogă începând cu data de 1 iulie 92/2002 privind aprobarea Normei de metrologie legală CEE 2011.

„NML CEE-71/349” — Calibrarea rezervoarelor navelor fluviale și de coastă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

București, 23 iunie 2011.

Nr. 1.294.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

